

KURJER WILEŃSKI

NIEZALEŻNY DZIENNIK DEMOKRATYCZNY

W oczekiwaniu na to co powie Mussolini

Wczorajszy dzień w Genewie

GENEWA, (Pat). Cały dzień dzisiejszy w Genewie stał pod znakiem plotek i pogłosek, jakie mnożą się w kuluarach prasowych Ligi, po których snują się znużeni dziennikarze, nie posiadający żadnego literalnie faktycznego materiału informacyjnego, a zmuszeni do wypełnienia zarezerwowanych dla nich szpalt pism całego świata. Istotnie nie się w danej chwili nie dzieje w Genewie. Aktywność Ligi jakby zamarła w oczekiwaniu na odpowiedź z Rzymu. Nawet w nielicznych komisjach, które odbywają swe posiedzenia, wszelka ważniejsza praca jest dziś w zawieszaniu. Premier Laval, odbywszy dziś rano dłuższą rozmowę z Edenem, odjechał w południe do Paryża i nie powróci przed poniedziałkiem.

Wiadomości z Rzymu głoszą, że ton prasy włoskiej uległ pewnej zmianie w kierunku bardziej pojednawczym wobec W. Brytanji. Niektórzy optymiści genewscy snują z tego wniosek, iż Mussolini prozycy komitetu pięciu nie odrzuci. Fakt że wywiad Mussoliniego z „Daily Mail” nie został przez prasę włoską przedrukowany, co nastąpić miało na polecenie samego duce, komentowany jest w Genewie jako dowód, że szef rządu po zapoznaniu się z propozycjami, nie jest wobec nich już tak krytycznie usposobiony, jak w chwili, gdy udzielał wywiadu przedstawicieli angielskiego dziennika.

Wreszcie Włosi mieli za pośrednictwem Laval'a podać do wiadomości Edena, że o ile Brytanja zrezygnuje z takich projektów sankcyj, przy których zastosowaniu flota brytyjska na morzu Śródziemnym byłaby zaniechała koncentracji floty na morzu Śródziemnym. Włosi go towi byłoby wycofać wojska, skoncentrowane w Libji. W kołach delegacji brytyjskiej podkreślają, że o takim projekcie nie im nie wiadomo i że nawet, gdyby projekt taki został wysunięty, nie ma żadnych szans powodzenia.

Do wszystkich tych wiadomości nie należy jednak przywiązywać zbyt wielkiej wagi. W kołach kompetentnych Genewy panuje nadal przekonanie, że Mussolini odrzucił propozycje komitetu 5-ciu. Natomiast nie wyłącza się możliwości wysunięcia przez Mussoliniego kontrpropozycji, co do których jednak wśród delegacji brytyjskiej nie żywią najmniejszych złudzeń, by mogły się one stać podstawą dyskusji, tembardziej, że, o ile duce wystąpi z kontrpropozycjami, wysunie zarazem projekt omawiania ich nie według procedury ligowej, lecz jedynie w ramach nowej konferencji trzech mocarstw. Na to jednak, jak zapewnniają, z kół angielskich, delegacja brytyjska nie pójdzie, albowiem oznaczałoby to ograniczenie kompetencji Ligi Narodów. Wielka Brytanja dzięki swej taktyce doprowadziła do znacznego wzrostu autorytetu Ligi w opinji całego świata i nie będzie obecnie niszczyła tego, co z takimi trudnościami w ciągu ostatnich tygodni zbudowała.

[Aloisi jeszcze nie wyjechał

LONDYN, (PAT). — Reuter donosi z Genewy, że baron Aloisi przebywa jeszcze w Genewie. Panuje ogólne mniemanie, że jeżeli uda się on do Rzymu, to już nie powróci a wyjazd jego będzie oznaczał pierwsze zerwanie stosunków Włoch z Ligą Narodów.

Wojenne przygotowania na morzu Śródziemnym

W związku z dalszym rozwojem zatargu włosko-abisyńskiego, poczyniono również na morzu Śródziemnym wielkie przygotowania wojenne. Przedewszystkiem Anglja, która część swej potężnej floty skoncentrowała w Gibraltarze, oraz w kanale Sueskim. W pobliżu Korfu odbędą się manewry marynarki angielskiej. Również Włochy poczyniły znaczne przygotowania wojenne w Libji. Powyższa mapa przedstawia ramieżenie geograficzne tych punktów, które w obecnej chwili skupiają na sobie uwagę stron zainteresowanych.

O czem rozmawiali Mussolini i Chambrun

RZYM, (PAT). — Szczególnie duże zainteresowanie wywołała tu wiadomość, że ambasador francuski w Rzymie de Chambrun odbył dziś popołudniu dłuższą konferencję z Mussolinim.

Konferencja trwała 2 i pół godziny. — Przedmiotem rozmowy były m. in. pro-

pozycje komitetu pięciu w sprawie pokojowego rozwiązania konfliktu włosko-abisyńskiego. Jednakże szczegóły konferencji trzymane są w ścisłej tajemnicy. Tutejsze kółka francuskie informują, że ambasador de Chambrun opuścił Mussoliniego w nastroju pesymistycznym.

Mowa negusa na obiedzie prasowym

ADDIS-ABEBA, (PAT). — Cesarz abisyński wygłosił przemówienie na obiedzie, w którym wzięło udział 85 przedstawicieli prasy światowej. Haile Selassie oświadczył, iż nie zgodzi się na mandat, który naraziłby na szwank niepodległość kraju.

„Przeszło 2.000 lat państwo nasze było niezależne. Dowiedliśmy iż potrafimy rządzić się sami bez protektoratu, jako

zwierzechnik i obrońca mego narodu, po wiedział cesarz, — w razie potrzeby sam poprowadzę armję przeciwko wrogowi. Wierzę jednakże, iż Bóg nie pozwoli na to, by nasz spór z Włochami znalazł krwawe rozwiązanie”. Selassie dodał, iż nie zgodzi się na ustępstwa gospodarcze lub terytorjalne na rzecz Włoch, o ile nie otrzyma odpowiednich kompensacyj.

Negus głowi się nad treścią propozycji komitetu pięciu

LONDYN, (Pat). Korespondent Reutera z Addis Abeby donosi, iż cesarz i jego doradcy spędzili cały dzień nad badaniem propozycji komitetu pięciu. Wed-

ług nieurzędowych wiadomości, cesarz przyjmie prawdopodobnie całokształt propozycji ze względu na szczerą dążenie do pokojowego załatwienia zatargu.

Polemika o Kłajpedę

Polemika urzędówki niemieckiej z „Timesem”

BERLIN, (PAT). — „Boersen Ztg.” w anonimowym artykule wstępnym polemizuje w „Timesem” w sprawie Kłajpedy oświadczając m. in., że, jeżeli mocarstwa gwarancyjne uznają za wystarczające wystąpić w Kownie z łagodnymi „perswazjami” w odpowiedzi na łamanie umów przez rząd litewski, to „wszelkie postanowienia o kontroli i ochronie są nie więcej warte niż papier, na któ-

rym zostały spisane. „Jak długo suwerenność litewska nie została naruszona — kończy dziennik — czego zresztą rząd kowieński nigdy nie potrafił udowodnić, — tak długo każde zarządzenie, które sprzeciwia się swobodnemu prawu samostanowienia o sobie ludności Kłajpedy jest naruszeniem autonomji kłajpedzkiej”.

Echa antylitewskie mowy Hitlera

BERLIN, (PAT). — Niebawem wzburzenie wywołuje w prasie niemieckiej wiadomość o zamiarze rządu litewskiego zgłoszenia na ręce mocarstw — sygnatarjuszy protestu przeciwko wystąpieniu kanclerza Hitlera w Norymberdze.

Prasa niemiecka wyraża przytem za niepokojenie w związku z informacją Reutera, iż ministrowie Eden i Laval w rozmowie z Lozorajtisem i Muntersem uchwalili nie stawiać kwestji kłajpedz-

kiej przed forum Ligi Narodów, lecz załatwić ją na drodze rokowań dyplomatycznych.

—[o]—

Trzęsienie ziemi w Rumunji

BUDAPESZT, (Pat). Stacja sejsmograficzna w Budapeszcie zarejestrowała dzisiaj rano silne trzęsienie ziemi.

Po pierwszym trzęsieniu, które miało miejsce o godz. 3-ej nastąpiło o godz. 6 m. 40 drugie jeszcze silniejsze.

Prasa francuska o obiedzie u min. Becka, wydanym dla Laval'a

PORYŻ, (PAT). — Wszystkie dzienniki podają wiadomość o obiedzie, wydanym przez ministra Becka dla premiera Laval'a.

Publicysta Jeantet w „Petit Journal”, nawiązując do zagadnienia jakie mogą być omawiane w czasie tego obiadu, pisze:

„Polska, zachowując dziś rezerwę, może, szczególnie w grożącym zamęciu dyplomatycznym stać się czynnikiem decydującym w polityce europejskiej. — Premier Laval już w Warszawie i w Krakowie dokonał z polskim ministrem Beckiem wymiany poglądów równie serdecznej, jak i pozytywnej. Do rozmów wczorajszych przywiązywać trzeba jeszcze większe znaczenie, gdy się zważy, że wśród gości min. Becka znajdował się baron Aloisi.

Mocne słowa min. Hull'a

NOWY YORK, (PAT). — Sekretarz stanu Hull zwrócił się przez radjo do północno-amerykańskiego towarzystwa pokoju „World Peaceways” z odczwą, w której m. in. powiedział:

„Jesteśmy przekonani że spory między państwami mogą i muszą być rozwiązane przy pomocy takich środków pokojowych, jakie przewiduje układ paryski, który w chwili obecnej nie jest mniej wiążący, niż w czasie jego zawarcia”.

Co na Gibraltarze?

GIBRALTAR, (Pat). Krążownik brytyjski „Exe Ter”, który przybył tu z Anglii, zamknął wejście do portu za pomocą sieci metalowych.

LONDYN, (Pat). W Gibraltarze ogłoszone zostało wczoraj rozporządzenie, że w razie powstania pewnych ewentualności, odcięty zostanie prąd z elektrowni do miasta. Mieszkańcom polecono zszaptrzyć się w odpowiednią ilość świec. Okna jednak będą musiały być szelnie zasłonięte. Zlekceważenie tych przepisów pociągnie za sobą duże kary. W związku z tem zapasy świec rezerwowane zostały przez ludność.

Postój samolotów angielskich na Krecie

ATENY, (PAT). — Rząd grecki udzielił pozwolenia lądowania na Krecie eskadry dziesięciu angielskich samolotów bombowych, udających się do Egiptu.

Samoloty te mają lądować na Krecie w dniu jutrzejszym.

A więc Czeretok, a nie Ricket

LONDYN, (PAT). — Poseł abisyński w Londynie Martin przyjął Leona Czeretoka. Poselstwo abisyńskie wydało następnie komunikat, głoszący, że sprawa pożyczki i koncesji została załatwiona pomyślnie dla obu stron.

Radjotelegrafisci amerykańscy w Addis-Ababo

WASZYNGTON, (Pat). Departament marynarki wysłał do Addis Abeby 4-ch rzeczoznawców telegrafu radjowego, których zadaniem będzie utrzymywanie stałej komunikacji radjowej ze Stanami Zjednoczonymi w razie wybuchu wojny.

Jacob już opuścił Szwajcarię

BAZYLEA, (Pat). Berthold Jacob został zwolniony przez władze szwajcarskie o godz. 15.30 i niezwłocznie odjechał samochodem do Strasburga.

Giełda warszawska

WARSZAWA, (Pat). Berlin 213.60, 214.60, 212.60; Londyn 26.17, 26.30, 26.04; Nowy Jork 5.31 3/4, 5.34 3/4, 5.28 3/4; Nowy Jork telegraficzny 5.31 7/8, 5.34 7/8, 5.28 7/8; Paryż 35.01, 35.10, 34.92; Praga 21.96, 22.01, 21.91; Szwajcaria 172.75, 173.18, 172.32; Włochy — nie notowane. Tendencja niejednolita.

Szkodliwe plotkarstwo

Wczoraj Generalny Komisarz Wyborczy ogłosił w „Monitorze Polskim” listę wybranych w dn. 8 i 15 b. m. posłów i senatorów. Do dn. 27 b. m. P. Prezydent Rzeczypospolitej zamianuje pozostałych 32 senatorów i tym aktem zamknie kompleks czynności, związanych z powołaniem Sejmu i Senatu na podstawie nowej konstytucji. Nie później niż w 30 dni od dnia wczorajszego Sejm będzie zwołany na pierwsze posiedzenie. Według przewidywań warszawskich nastąpi to już w połowie października. Z tych samych źródeł pochodzą uporeczywe pogłoski, iż jeszcze przed zebraniem się Sejmu na pierwsze posiedzenie ustąpi gabinet premiera Sławka, a przed nowym Sejmem stanie już nowy Rząd, powołany przez P. Prezydenta na podstawie uprawnień, które Mu daje nowa konstytucja (art. 12). Trzeba zaznaczyć, że stosownie do tego artykułu Prezydent Rzeczypospolitej mianuje według swego uznania Prezesa Rady Ministrów (jaka szkoda, że nie przywróci na nazwy „kanclerza”), innych zaś członków gabinetu na wniosek Prezesa.

Nie mamy żadnych danych na to, aby potwierdzać lub zaprzeczać kursującym od dłuższego czasu wieściom o zmianie Rządu przed zebraniem się nowego Sejmu. Wobec braku wszelkich zaprzeczeń urzędowych należy wnosić, że te wiadomości nie są bezpodstawne, a niekóre dzienniki stołeczne zajmują się od dawna dociekaniem co do składu spodziewanego nowego Rządu, wymieniając coraz to nowe kombinacje personalne.

Wytwarza się w ten sposób coś w rodzaju kryzysu rządowego in potentia. Ten stan rzeczy wpływa ujemnie na społeczeństwo. Po pierwsze ze względu na zalew plotkarstwa politycznego, na którym żerują resztki opozycji, zapowiadając rozmaite zmiany w polityce wewnętrznej, po drugie — spowodu uporeczywych pogłosek o nowych tendencjach w polityce gospodarczej. Pogłoski te są łączone z osobami, które niektóre dzienniki promują na szefów przyszłego Rządu. Źródłem tych dziennikarskich domysłów są zazwyczaj jakieś nieokreślone bliżej „koła polityczne stolicy”.

Poczucie stabilizacji politycznej i gospodarczej było w Polsce w ostatnich latach bardzo silne. Wiedziano powszechnie i godzono się chętnie z tem, że żadnych nagłych „cudów” czy to na lepsze czy na gorsze oczekiwać nie należy, że tylko systematyczną i wyleżoną codzienną pracą pokonywać można piętrzące się trudności i iść naprzód w rozwoju społecznym i gospodarczym. Ten nastrój pewności i spokoju co do jutra, mimo najcięższych nieraz warunków dnia dzisiejszego jest bardzo ważnym alutem w rękach każdego reżimu.

Nie znaczy to, że należy obawiać się każdej zmiany, każdej rewizji dotychczasowej polityki. Zmiany te są naturalne, często nieodzowne. Wszystko co istnieje dokoła oddziaływa na nas, a to wszystko jest przeciwieństwem. Ale nie koniecznie każda zmiana, — nawet daleka sięgająca — musi być poprzedzona istną orgją plotkarstwa, wywołującą u mniej odpornych poczucie niepewności. Bodaj najskuteczniejszym środkiem przeciwko plotkarstwu jest metoda jawności ze strony tych kogo plotki za swój przedmiot obierają.

Nie chodzi nam, oczywiście o oznajmia

ś. † p.

DRACZÓWNA WANDA

zmarła w dniu 19 września 1935 r. w Wilnie w 21 roku życia

Wyprowadzenie zwłok z domu żałoby przy ul. Sosnowej 9 w dniu 22 września r. b. o godz. 14-ej. Pogrzeb odbędzie się w Bielakoniach w tymże dniu o godz. 17-ej

RODZICE I BRACIA

Pierwszemu posiedzeniu Sejmu będzie przewodniczyć prawdopodobnie gen. Żeligowski

(Telefonom od własnego korespondenta z Warszawy)

Wczoraj generalny komisarz wyborczy ogłosił oficjalnie w „Monitorze Polskim” wyniki wyborów do Sejmu i Senatu.

Urzędowe ogłoszenie nazwisk wybranych jest zgodne z ustalonym składem, który już był podawany w prasie na podstawie danych nieurzędowych. Jedynie w okr. Nr. 14 — Skierniewice po ostatecznym obliczeniu głosów okazało się, że wybrany został na posła p. Tadeusz DE THUN, a nie, jak było podane p. Tadeusz Morawski.

Przewodniczącemu pierwszemu posiedzeniu Sejmu będzie powołany przez P. Prezydenta Rzeczypospolitej jeden z trzech najstarszych wiekiem posłów. Najstarszym spośród wybranych jest gen. ŻELIGOWSKI,

który liczy 69 lat. Następnymi skolei są Wierzbicki lat 58 i Pietrzak 58 lat.

Na sekretarzy powołani zostaną najmłodsi posłowie. Jednym z nich będzie liczący 30 lat pos. Kopeć z Katowic. — Następni — po 32 lata mają Michałowski, Formoła i Tarnowski.

Przewodniczący — senjor złoży następnie na ręce P. Prezydenta ślubowanie i przystąpi do odbierania ślubowania od reszty posłów.

Analogiczna procedura zastosowana będzie w Senacie. W tym wypadku trudno jednak mówić o nazwisku najstarszego senatora, wobec nieogłoszenia listy 32 senatorów mianowanych przez P. Prezydenta.

Pogłoski o abdykacji króla włoskiego

WARSZAWA, (Tel. wł.). Z Genewy donoszą o pogłoskach na temat abdykacji króla Wiktora Emanuela na rzecz swego syna Król

jakoby nie chce ponosić odpowiedzialności za skutki wojny.

Wczoraj znów padła

Wygrana 10.000 ZŁOTYCH

na nr. 56718

w najszczęśliwszej kolekturze

„DROGA DO SZCZĘŚCIA”

Wielka 44

WILNO

Mickiewicza 10

W pierwszą rocznicę zgonu gen. Juliana Stachewicza

WARSZAWA, (Pat). Dziś rano w kościele garnizonowym ks. biskup połowy Gawlina odprawił uroczyste nabożeństwo żałobne za spójność duszy ś. p. gen. brygady Juliana Stachewicza — w pierwszą rocznicę jego zgonu.

Na nabożeństwo oprócz rodziny zmarłego — żony i brata — szefa sztabu głównego gen. Stachewicza i synów — przybyli: p. premier Walery Sławek, generalny inspektor sił zbrojnych gen. dyw. Rydz-Śmigły, kierownik min. spraw wojskowych gen. T. Kasprzycki, generał, wyżsi oficerowie sztabu głównego i ministerstwa spraw wojskowych oraz komendy miasta, koledzy i przyjaciele zmarłego. W kościele ustawiły się poczty sztandarowe organizacji b. wojskowych, z delegacją Związku Legionistów i P. O. W.

Po nabożeństwie żałobnym delegacja Zarządu Głównego P. O. W. udała się na cmentarz wojskowy na Powązkach, gdzie na grobie ś. p. gen. Juliana Stachewicza złożyła wieniec ze wstęgami o barwach Krzyża Niepodległości.

WARSZAWA, (Pat). Dnia 20 b. m. p. gen. Rydz-Śmigły, generalny inspektor

nie zgóry, czy Rząd rzeczywiście ustąpi i jakie w nim zajdą zmiany. Taka jawność byłaby nawet niemożliwa. Istnieje natomiast wyraźna potrzeba, by w sferze zagadnień i polityki gospodarczej wyrażone zostało conajrychlej mocne stanowisko miarodajnych czynników państwowych. Tu plotkarstwo poczynić może największe spustoszenia i należałoby zapobiec dającej już się zauważyć dezorientacji społeczeństwa w tej najbliższej mu życiowo dziedzinie.

Testis.

sił zbrojnych przyjął delegację wojskowego biura historycznego w osobach pp.: ppłk. dypl. Perkowicza — p. o. szefa biura i jego zastępcę mjr. dypl. Mocznińskiego.

W dniu tym, jako w rocznicę śmierci ś. p. gen. Stachewicza Juliana — szefa wojskowego biura historycznego delegacja ta wręczyła p. gen. Rydz-Śmigłowi egzemplarz I tomu zainicjowanego przez ś. p. gen. Stachewicza wydawnictwa wojskowego biura historycznego p. t. „Bitwa warszawska”.

—[o]—

Kilku zawodników - cudzoziemców już przybyło do Warszawy

WARSZAWA, (PAT). — W Warszawie przebywają obecnie załogi balonów: „USA. Nevy” (St. Zjedn.) pp. Tyler i Orville oraz „Lorraine” (Francja) pp. Boitar i Cormier.

Bertram i Prechin odlecieli do Berlina

Członkowie załogi balonu „Alfred Hildebrandt” (Niemcy) pp. Bertram i Prechin odlecieli dziś samolotem do Berlina.

Sympatyczny oddźwięk we Francji

PARYŻ, (Pat). Prasa francuska zamieszcza depesze o zwycięskim locie balonów polskich, podkreślając, że i tym razem pułk Gordon — Bennetta przypadnie Polsce.

Zgon znanego wynalazcy w dziedzinie aeronautyki

MOSKWA, (PAT). — W Kąłudze zmarł w wieku lat 78 na raka Konstancy Cistkowski, uczony i wynalazca w dziedzinie aeronautyki.

Honorowa odznaka jeździecka dla P. Prezydenta

WARSZAWA, (PAT). — W dniu 18 b. m. Pan Prezydent Rzeczypospolitej przyjął delegację polskiego związku jeździeckiego w osobach prezesa płk. dypl. Brochwicz-Lewińskiego oraz wiceprezesa płk. dypl. Karcza i inż. Janę Grabowskiego, która wręczyła P. Prezydentowi honorową odznakę jeździecką.

B. Wicemin. Krychowski dyrektorem depart. w Min. Sprawiedliwości

(Telef. od wł. koresp. z Warszawy)

B. wicemin. Spr. Wewn. p. Krychowski został mianowany dyrektorem depart. karnego w min. Sprawiedliwości w 3-m stopniu służbowym.

Pożegnanie min. Cadere w Federacji P.Z.O.O.

WARSZAWA, (PAT). — We czwartek 19 b. m. prezes federacji P.Z.O.O. generał Górecki żegnał w lokalu zarządu głównego federacji odjeżdżającego z Polski posła Rumunii ministra Cadere. Po krótkim cerele zebrani udali się na dziedziniec, gdzie min. Cadere odebrał raport od dowódcy kompanii honorowej federacji P.Z.O.O., poczem gen. Górecki odczytał pismo pożegnawcze, w którym podkreślił działalność min. Cadere na polu zbliżenia między obu rządami.

Zgon sekretarza ambasady Polskiej w Moskwie Antoniego Kałuskiego

MOSKWA, (PAT). — Sekretarz ambasady Rzeczypospolitej Polskiej w Moskwie Antoni Kałuski zmarł dzisiaj rano o godz. 6 w szpitalu im. prof. Botkina, wskutek ran odniesionych we wczorajszej katastrofie samochodowej.

Kondolencje władz sowieckich

MOSKWA, (Pat). Szef pierwszego departamentu zachodniego komisariatu spraw zagranicznych Berezow odwiedził w szpitalu im. prof. Botkina charge d'affaires Rzeczypospolitej Polskiej p. Sokolnickiego, wyrażając mu w imieniu komisariatu spraw zagranicznych kondolencje spowodu zgonu sekretarza ambasady Rzeczypospolitej p. Antoniego Kałuskiego.

Szef protokółu Warkow odwiedził radcę ambasady Rzeczypospolitej Polskiej p. Jankowskiego oraz małżonkę ś. p. Antoniego Kałuskiego, wyrażając im w imieniu komisariatu spraw zagranicznych kondolencje.

Pogrzeb red. Czakięgo w Wiedniu

WIEDEN, (Pat). W dniu wczorajszym odbył się tu pogrzeb długoletniego korespondenta PAT w Wiedniu Franciszka Czakięgo. W pogrzebie wzięli m. in. udział austriacki szef prasowy minister Ludwig, dyrektor wiedeńskiego biura korespondencyjnego radca dworu Weber z personelem redakcji biura, członkowie poselstwa i konsulatu generalnego R. P. przedstawiciele prasy austriackiej i zagranicznej oraz liczna kolonja polska. Nad grobem przemówienie wygłosił min. Ludwig. Red. Czakięgo za działalność swą propagandową i prasową odznaczony został w r. 1931 Złotym Krzyżem Zasługi.

—[o]—

Dymisia gabinetu hiszpańskiego

MADRYT, (PAT). — Dzisiaj popołudniu premier Lerroux złożył prezydentowi dymisję całego gabinetu. Powodem decyzji rządu było stanowisko stronnictwa agrarjuszy, którzy po ustąpieniu ministra marynarki i rolnictwa odmówili poparcia rządowi.

MADRYT, (Pat). Minister spraw wewnętrznych Valladeres oświadczył przedstawicielowi Havasa, iż wydany zarządzenia policyjne, których celem jest zapewnienie ładu publicznego w razie usiłowań wywołania rozruchów przez prawicę czy też przez stronnictwa lewicowe, Minister dodał, iż posiada do swojej dyspozycji 35.000 gwardzistów, oraz 15.000 specjalnych oddziałów szturmowej gwardji, których jest zupełnie pewien.

Bandycki napad na pociąg. w Chinach

SZANGHAI, (Pat). Jak donosi dziennik „Shuntao” bandyci dokonali napadu na linię kolejową Mukden — Jozen, zerwali oni szynę na południowym odcinku tej linii wskutek czego idący wówczas pociąg wykołcił się. Rannych i zabitych było 25 osób. 7 podróżnych bandyci uprowadzili.

SMUTNE CYFRY, JESZCZE SMUTNIEJSZE FAKTY

(Od własnego korespondenta)

Dyneburg, we wrześniu 1935 r.

Kiedy ryski korespondent „Kurjera Wileńskiego” doniósł o upaństwowieniu gimnazjum polskiego w Rydze — mieliśmy już przed sobą rozporządzenie ministra oświaty prof. Tentelis'a o uruchomieniu tej polskiej placówki oświatowej, zlikwidowanej przed miesiącem.

Ale jednocześnie prawie z tem pozytywnym ustosunkowaniem się do słusznych postulatów mniejszości polskiej w Łotwie — uczyniono inne bolesne posunięcie, którego cofnięcie już prawdopodobnie nie nastąpi.

Oto, rozporządzeniem z dnia 27 sierpnia b. r., ogłoszonym w łotewskim dzienniku ustaw, **trzy gimnazja w Dyneburgu (polskie, rosyjskie i białoruskie) zostały połączone pod nazwą „II-go państwowego gimnazjum w Dyneburgu” z jednoczesnym zlikwidowaniem większej części nauczycielstwa polskiego oraz dyrektora polskiego gimnazjum.**

Utworzono więc jakgdyby trzy równoległe komplety, uzupełniając je jedną klasą (najmłodszą) łotewską oraz mianując na stanowisko p. o. dyrektora tego gimnazjum b. dyrektora b. gimnazjum białoruskiego oraz na stanowisko inspektora — Rosjanina, będącego dotychczas dyrektorem gimnazjum rosyjskiego w Lucynie.

Ażby usprawiedliwić przynajmniej pozornie celowość takiego zarządzenia — wysunięto problem oszczędności oraz ogłoszono w prasie komunikat, stwierdzający, że „liczba uczniów prawie we wszystkich gimnazjach mniejszościowych w ostatnich latach znacznie się zmniejszyła”, czego dowodem miały być następujące cyfry, przytoczone przez prasę: W gimnazjach niemieckich liczba uczącej się młodzieży w ub. roku szkolnym wynosiła 756 osób, podczas gdy w roku 1925-26 — 1118 (zmniejszenie o 32,1 proc.); w gimnazjach żydowskich w roku ub. — 599, w roku 1925-26 — 1000 (40 proc. zmniejszenia); w gimnazjach białoruskich — zmniejszenie wyniosło przeszło 52 proc., w rosyjskich — 2 proc. i w polskich?... — **Jedynie ilość wychowanków polskich gimnazjów trochę wzrosła z 262 do 268 osób...**

To „trochę” zwiększy się w sposób wybitny, jeśli uwzględnimy, w jakich trudnych warunkach Polacy muszą walczyć o zachowanie swego stanu posiadania w szkolnictwie zarówno średnim, jak i powszechnym.

Oto przykład.

Znane już w Polsce ze swych polakożerczych tendencji codzienne pismo łotewskie „Pedeja Bridi”, pisząc triumfal-

nie o likwidacji szkolnictwa polskiego w Łotwie, stwierdza z entuzjazmem, że „w szkołach mniejszościowych przeprowadzono ścisłą kontrolę narodowości (podkreślenie „Pedeja Bridi”), jak to wymaga nowe prawo o oświacie, przez co np. ilość uczniów w szkołach polskich trzykrotnie się zmniejszyła...”

Dyneburg liczy według łotewskich statystyk oficjalnych przeszło 9000, Latgalja — przeszło 30.000 Polaków. Stano więc do pewnego stopnia centrum Latgalji, miasto to ściągą w okresie roku szkolnego masę młodzieży, a więc oczywiście i młodzież polską. Jeszcze przed kilku laty Dyneburg liczył pięć pełnych, jeśli chodzi o ilość uczniów, polskich szkół powszechnych i jedno gimnazjum polskie. W roku bieżącym formalnie pozostały dwie szkoły, faktycznie zaś jedna, gdyż połączone je w jednym lokalu, który mieści się w centrum miasta, podczas gdy młodzież

na Nowym Planie, przeważnie zamieszkałym przez Polaków, pozbawiona została szkoły, choćże do odległej o kilka kilometrów szkoły w centrum nie jest w stanie.

Jeszcze gorzej jest w powiecie dyneburskim.

Istniało tam doniedawna 12 szkół polskich, liczących około 2000 dzieci.

W bieżącym roku szkolnym mówi się o pięciu pozostałych, przyczem, prawdopodobnie, zostaną one **wszystkie zamienione na szkoły mieszane.**

Całą tą akcją łotewszczenia rzekomo spolonizowanych — według niektórych łotewskich speców — szowinistów — tenów „Pedeja Bridi” nazywa „patryjotyczną pracą”, zmierzającą do gruntownej reformy i „uzdrowienia” szkolnictwa na Łotwie.

Nasuwa się dosadne pytanie: za jakie „spolonizowane” tereny ginęli ci, którzy leżą dzisiaj na cmentarzach całej

Latgalji, a którym Wódz, spoczywający na Wólwelu, mówił o potrzebie ofiary z krwi i życia, ażeby z powiewu tego wzośla przyjaźń narodów: polskiego i łotewskiego?

Nowy rok szkolny dla szkolnictwa polskiego w Łotwie rozpoczyna się pod znakiem **dalszego uszczuplania i daleko idących ograniczeń.**

I te dotkliwie ograniczenia w zakresie **najprymitywniejszych** potrzeb mniejszości polskiej w Łotwie dają się odczuwać **nietylko** w zakresie szkolnictwa.

Ostatnio do Rygi, do Kurji Arcybiskupiej, wpłynęło oryginalne podanie - skarga na niejakiego ks. Łocana, który w parafji posińskiej, (powiat lucyński — Latgalja) od czerwca b. r. odprawia nabożeństwa w miejscowym kościele katolickim w języku... rosyjskim.

Nie w państwowym łotewskim, bo to jest niemożliwe z tego względu, że parafjanami są w 90 proc. sami Polacy, ale w rosyjskim bo w okolicy język rosyjski, tak jak i w całej Latgalji, jest b. rozpowszechniony.

Parafjanie próbowali prosić, wpływać, błagać — nie nie pomogło. Co oporniejszym — ksiądz odmawiał udzielenia komunji św. i dalej prawil kazania i odprawiał nabożeństwa po rosyjsku.

Napisano podanie, zebrano podpisy i wysłano do Kurji. Czy z tego coś wyniknie?

Trudno przewidzieć.

Władze kościelne odmawiają tutaj często załatwienia najelementarniejszych potrzeb katolików — Polaków, czego dowodem jest np. to, że jedna z większych organizacji polskich prosi już kurję od kilku lat o kapelana i kapelana tego otrzymać nie może.

Ale o tem innym razem.

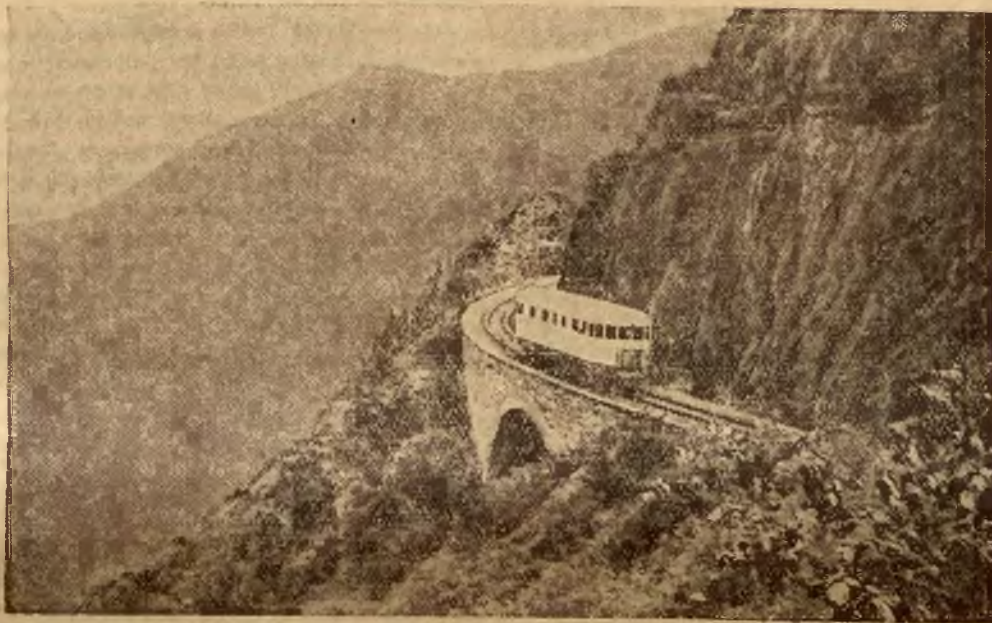
I wszystko to się dzieje pod baczną obserwacją przenikliwej „Pedeja Bridi”, która ma pretensje do miejscowych Polaków, że czczą obrazy M. B. Częstochowskiej, że śpiewają pieśni nabożne w języku polskim, że modlą się z katechizem polskim etc.

To się dzieje w okresie, kiedy dokonuje się zjednoczenie Łotyszów w Litwie, odbywające się pod auspicjami pełnomocnego ministra łotewskiego w Kownie i konsulów, kiedy cała prasa łotewska zrozumiade cieszy się z przebudzenia świadomości narodowej Łotyszów w Białymostku, wierząc się konwencji łotewsko-litewskiej i rozbudowuje się — często sztucznie — litewskie szkolnictwo w Łotwie.

Czyżby to były elementy, na których mielibyśmy budować przyjaźń polsko-łotewską?

tn.

Linja kolejowa Massaua—Asmara

jest jedyną linią kolejową we włoskiej Afryce wschodniej. W wypadku wojny linia ta, na której, jak widać na ilustracji, kursują wagony motorowe, będzie miała doniosłe znaczenie strategiczne. Asmara leży w pobliżu Adau, skąd Włosi zamierzają rozpocząć operacje wojenne.

Związek Nauczycielstwa Polskiego przekazał 100.000 zł. ze składek swych członków na cele L. O. P. P.

WARSZAWA, (Pat). Związek Nauczycielstwa Polskiego, realizując współpracę nauczycielstwa związkowego z LOPP.

przesłał w dniu 20-lecia w imieniu swych członków 100 tys. zł. na cele obrotu powietrznej Państwa.

Z Wilna — na „Gordon Bennett'a”

Prawie do ostatniej chwili nie mogłem się zdecydować na wyjazd.

— Warto, czy nie warto? — kombinowałem. Eh, chyba nie warto! Usłyszę przez radio, przeczytam w gazetach, więc pocóż.

A jednak poszedłem w kierunku Orbisu.

Tu oczekiwała mnie niespodzianka. Karty uczestnictwa na pociąg popularny były wysprzedane!

— Nie, to niemożliwe — pomyślałem. Byłem zły na siebie i na tych, którzy wykupili wszystkie karty. Przekonałem się raz jeszcze, że w życiu potrzebna jest szybka decyzja.

Ponieważ w każdym człowieku tkwi zarodek opozycji, więc zaprotestowałem przeciwko krzywdzącej mnie wyprzedaniu kart. Proszę wierzyć, chciałem teraz naprawdę jechać na Gordon-Bennetta. Użyłem więc wielu słów, które widać miały swoją wymowę. Udałem się na dworzec. Jakiś kolejarz wskazał mi pociąg, jednak, nie miałem odwagi doń wsiąść, bo wysłałem, że zamiast do War-

szawy, zajadę do... Palestyny. Takie wrażenie sprawiali pasażerowie zalegający tłumnie peron i wagony.

— Ilu z nich będzie na Gordon-Bennett'cie? — pomyślałem.

Długi szereg starych, niemieckich wagonów, o bocznych przejściach, nie za chęcią do podróży. Jeden tylko nowiuteńki pullman był przedmiotem pożądliwych spojrzeń. Musiałem i ja poprzestać na spojrzeniu, bo bilet najwyraźniej wskazywał numer miejsca w innym wagonie. Niesporo mi szło z wsiadaniem i już w chwili odjazdu błyskawicznie zdecydowałem, że lepiej jechać w przestronnym korytarzu pullmana, niż mieć ścisłane boki przez czterech sąsiadów mego właściwego miejsca.

— I mnie będzie wygodniej i im lepiej.

Tego dnia miałem szczęście, bo znalazłem i miejsce w przedziale i sympatyczne towarzystwo. Po wzajemnym na patrzeniu się, ktoś z jadących zaproponował karty. I tak tedy na kartach i drzemce upłynęła podróż.

Mimo wczesnej jeszcze pory tłum na lotnisku rośnie i potężnieje z minuty na minutę; zalega trybuna, otacza lotniską zwartym pierścieniem głów, wypełnia każdą wolną przestrzeń, a nawet do staje się na dachy widniejących w odda-

li kamienie. Zaciekawienie wzrasta. Znać nawet pewne podniecenie. Karta uczestnictwa pozwala mi zająć miejsce stojące, z którego nie absolutnie nie widać, a przecież nie poło jechałem cztery sta kilometrów. Chciałem dopłacić różnicę i zająć miejsce siedzące na trybunie, ale nie było to przewidziane przez organizatorów imprezy. Poszedłem więc do jakiegoś „starszego” na słuszną skargę. Wynik był niespodziewany, bo ów „starszy” zaprowadził mnie do loży. Stąd lotnisko miałem jak na dłoni i głosnik radiowy opodał i muzykę z płyt gramofonowych, i wszystko jak najlepsze, tylko słońce trochę niepotrzebnie pa dało wprost w oczy.

Wreszcie głośnieki doniosły o rozpoczęciu zawodów. Z lotniska startowały, jedne po drugich, małe erwudziaki i kilkanaście ich poleciało nad Warszawę, dając tem znać, że rozpoczął się meeting lotniczy.

Impreza niedzielna rozpadła się właściwie na dwie części: pokazy lotnicze i drugą właściwą — start dużych balonów do zawodów o puchar im. Gordon-Bennett'a.

Część lotnicza nie zaimponowała ogromem (ilością maszyn), ale zato wypadła interesująco i, bez przesady, kilkakrotnie doprowadzała nerwy do szczy-

tu napięcia. Najwięcej emocji dostarczyły karkołomne ewolucje akrobatyczne por. Włodarkiewicza, szczególnie na szybowcu. Proszę sobie wyobrazić lot na szybowcu, na plecach, to znaczy głową nadół, albo wiraże w takiej pozie, loopingi, beczki itd. Wzbudzały one za chwyt, przerażenie i uznanie. Tysięczne tłumy zastygały w tym czasie niерucho i, mierzając, z obawą w sercach, śledziły koziolkujący w powietrzu szybowiec. A szybowiec złościł się w słońcu powierzchnią płatów i igrał z niebezpieczeństwem. Później, gdy zakreślił nisko nad ziemią prześliczny wiraż i osiadł lekko na trawie lotniska, zachwycona publiczność przyjęła go burzą oklasków.

Dnia tego raz jeszcze por. Włodarkiewicz ołsniał tłumy brawurą podniebnych wyczynów. Tym razem na RW'D.

Oprócz pokazanych już na szybowcu akrobacji wykonał Włodarkiewicz t. zw. polski korkociąg. Rzecz trudna i niebezpieczna. Szybował wysoko w górze i naraz poczęł spadać korkociągiem, raz w prawo raz w lewo itd., potem na nieznaacznej wysokości wyprowadził maszynę, wzblił się w górę, by spaść liściami. Istotnie, padał jak duży liść miodlany jesiennym wiatrem. I znowu tuż, tuż nad ziemią wyrównuje maszynę i ląduje pięknym ślizgiem. Wspaniałe!

„Club National de Prosperite“ (!) ma na celu oszukańcze wyłudzenie pieniędzy od naiwnych

Pisaliśmy już wczoraj o tym „klubie“ rozsyłającym „łańcuchy szczęścia“. Oferty weiska ją się drzwiami i oknami do spokojnych domów wilnian, wywołując miraż „de Prosperite“. Szczególnie pleć piękna, jako mniej tęga w ma tematyce i logice, jest poddana pokusie. W „łańcuchach“ widnieją przeważnie nazwiska niewieście. Ponieważ, ze względu na rozprzestrzenienie się „łańcuchów“ te mogą narazić na wydatki najszersze i najuboższe warstwy, zmuszeni jesteśmy do poświęcenia im większej uwagi. Poniższe zdemaskowanie machinacji łańcuchowych podajemy za „Gońcem Warszawskim“:

LOGIKA I ARYTMETYKA.

Najpierw odrobina logiki. W żadnym wypadku suma złotych przez ludzi wysyłających łańcuchy szczęścia otrzymana, nie może być wyższa od sumy wysłanej. Obie te sumy muszą być sobie co do grosza równe. Można by zatem powiedzieć, że jedni zyskają, drudzy tracą, a w ostatecznym obrachunku nastąpi wyrównanie.

Trzeba jednak pamiętać o tem, że koszt wysłania pięciu listów wynosi 1.25 zł, a koszt wysłania przekazem jednego złotego, wynosi razem z drukiem 13 groszy. Razem zatem koszt udziału w grze dla ludzi naiwnych wynosi:

Wysłanie pierwszemu na liście	1.00
koszt przesyłki	0.23
koszt wysłania 5 listów	1.25
koszt papieru i kopert	0.20

Razem zł. 2,78

Do tego doliczyć by trzeba wartość straconego czasu.

Wynika z powyższego obliczenia jasno, że w ostatecznym rezultacie, wszyscy ludzie uczestniczący w „łańcuchu szczęścia“ wyjadą na tę zabawę o 178 procent więcej, to jest blisko trzy razy tyle, ile otrzymają. Rozkład otrzymanych pieniędzy nie będzie jednak wcale równy. Ołbrzymią część zdobędą kombinatory, którzy, co najciekawsze, wogóle nikomu żadnych złotych wysłać nie będą, a tylko otrzymają czysty zysk z imprezy, kosztem najszerszych mas społeczeństwa, które dadzą się nabrać na kawał zwany „łańcuchem szczęścia“.

LIST SZCZĘŚCIA.

By zrozumieć dlaczego tak jest, musimy cytować tekst rozsyłanego przez „Club National de Prosperite“ „listu szczęścia“. W Wilnie ma on treść następującą:

Łańcuch Club National de Prosperite.

PRZECZYTAJ UWAGNIE.

To nie przesąd, lecz możność zdobycia znacznej sumy pieniędzy na podstawie prostego obliczenia matematycznego. Wystarczy zastosować się do poniżej podanych przepisów.

W ciągu trzech dni przepiszesz w pięciu kopjach niniejszy list, opuszczając nazwisko pierwszej osoby w spisie osób, dopisując wzamian na 6-tym miejscu swoje nazwisko wraz z adresem i rozeszlisz te kopie 5 osobom spośród swoich przyjaciół. Następnie tej pierwszej osobie, której nazwisko opuściłeś przesłisz zwykłym przekazem pocztowym jedną złotówkę.

W ciągu mniej więcej trzech tygodni nazwisko twoje znajdzie się w normalnej kolejności na 1-szym miejscu spisu osób i kopja taka będzie w rękach 15.625 osób, które przesłać ci

po jednej złotówce — czyli otrzymasz 15.625 złotych.

Jeżeli otrzymasz mniej będzie to dowodem że w łańcuchu twoim znalazła się część osób niesolidnych lub też bezmyślnych niedowiarów, którzy przerwali łańcuch nie tylko tracąc możność zysku lecz w dodatku krzywdząc innych.

Dlatego też przesłisz swoje kopie tylko takimi pięciu osobom za które możesz ręczyć że przesłać kopie dalej i przekażą należną złotówkę pierwszej osobie w spisie. Jeżeli możesz sprawdzić czy to uczyniły.

W każdym razie zysk twój będzie ogromny, wydatek zaś minimalny bo zaledwie jedna złotówka.

UDOWODNIENIE.

Każda z twoich pięciu osób przesyła do dalszych pięciu osób, czyli będziesz na piątym miejscu u 25 osób. Tych 25 osób przesyła skórel do 125 osób, wtedy będziesz na 4 miejscu. Dalej 625 osób umieszcza cię na trzecim miejscu, 3125 — na drugim, zaś 15625 na pierwszym miejscu, a będąc na pierwszym miejscu otrzymasz od każdej osoby jedną złotówkę czyli 15625 złotych.

SPIS OSÓB:

1. Spryciarz Nr. 1.
2. Spryciarz Nr. 2.
3. Spryciarz Nr. 3.
4. Naiwny Nr. 1.
5. Naiwny Nr. 2.
6. Naiwny Nr. 3.

Łańcuch ten reprodukuje się dosłownie, z tem jednak, że zamiast nazwisk sześciu osób klasyfikujemy te osoby. Trzy górne, to spryciarze, trzy dolne to ludzie naiwni, wysyłający masowo złotówki.

MATEMATYKA WYŻSZA.

Technika łańcucha polega na tem, że ilość osób, uczestniczących w nim wciąż wzrasta, W pewnym momencie łańcuch musi się urwać dla tego prosto, że nikt bez końca nie będzie wysyłał złotych. Gdyby łańcuch trwał bez końca, to nastąpiłoby teoretyczne wyrównanie. Każda osoba, która by wedle treści listu otrzymała 15.625 złotych, musiałaby teoretycznie wedle rachunku prawdopodobieństwa... otrzymać po pewnym czasie 15.625 listów z wezwaniem do zapłacenia złotówki.

W ten sposób musiałaby po obróceniu jednego koła łańcucha dopłacać zgorą 20.000 złotych na koszty wysyłania złotych i nowych listów, których tym razem byłoby 234.375. Oczywiście wzamian za to dostałaby za każdy wysłany list 15.625 złotych, czyli w przybliżeniu około 375 milionów złotych. *Dochodzimy tu do oczywistego absurdu.* W praktyce oczywiście sprawa tak nie wygląda, gdyż ilość osób, uczestniczących w grze jest matematycznie ograniczona, a kto się raz na łańcuchu sparzy, nie będzie więcej złotych wysyłał. Jasnym więc jest, że zyskają tylko, ci którzy zaczęli wysyłać „listy szczęścia“ wtedy, kiedy rynek nie został jeszcze nasycony, to znaczy inicjatorzy akcji.

A osoba prywatna, która zarobi coś na łańcuchu, w przyszłości otrzymawszy łańcuch, wysła dalej pieniądze bez końca, aż wreszcie po niewczasie orientuje się że cała gra kosztuje spo-

ro. Pozornie wygląda to na absurd a'e zastanówmy się... Przypuśćmy, że w pewnej chwili wśród 5 milionów osób uczestniczących w łańcuchu (tyle ich może być w Polsce — chłopci, analfabeci, dzieci nie będą brać udziału w łańcuchu) każda otrzymuje jeden list. Po przejściu 6 etapów, z każdego takiego listu rodzi się w razie pełnej frekwencji 15.625 listów wysłanych, czyli na jedną osobę wypadnie przeciętnie 15.625 listów otrzymanych! A kto wysła 15.625 złotych? Jest to matematyczny dowód, że łańcuch szczęścia musi się urwać.

SENSACYJNE ODKRYCIE.

Badania przeprowadzone zarówno z inicjatywy osób prywatnych (dziennikarze), jak i z inicjatywy władz policyjnych w Stanach Zjednoczonych, rzuciły niezwykle sensacyjne światło na genezę tej afery. Wyjaśnienie jej jest w gruncie rzeczy ogromnie proste. Trzeba się tylko zastanowić nad tem, kto zaczął pierwszy wysyłać listy. Ponieważ dla całej kombinacji musi być sześć osób, przeto początek wysłania musi być zorganizowany przez szajkę sześciu ludzi. Szajka ta zajmując wszystkie sześć górnych stanowisk, w chwili, gdy zaczyna się wysyłka „łańcuchów szczęścia“ a więc wtedy, kiedy akcja ta rokuje widoki powodzenia, zapewnia sobie śmiałość zysków.

Oczywiście nie trzeba przypuszczać, że tacy spryciarze układają jedną listę. Opracowują oni sześć list, w których każdy z uczestników szajki zajmuje kolejno miejsca od pierwszego do szóstego. Oczywiście żaden z tych spryciarzy — uczestników szajki nikomu żadnej złotówki nie wysyła. A zresztą pamiętać trzeba o tem, że wysłanie złotówki nie jest wcale koniecznym warunkiem uczestniczenia w całej grze. Nikt przecież z otrzymujących listy nie wie, czy jego poprzednik złotówkę wysłał czy nie. Nie ma też żadnego sposobu sprawdzenia, czy złotówki te zostały wysłane. Już dziś podobno znajdują się uczestnicy „łańcucha szczęścia“, którzy wcale złotówek nie wysyłają, natomiast gorliwie rozsyłają dalsze listy, w nadziei, że sami coś zarobią.

GENJALNY TRICK.

By zorientować się szczegółowo w pracy szajki organizatorów podajemy schemat ich działalności. Zbiera się sześciu spryciarzy, których nazwiami kolejnymi literami alfabetu A, B, C, D, E, F. Towarzystwo to wysyła sześć list, w których kolejność nazwisk jest następująca.

SZEMAT SZESCIU LIST POCZĄTKOWYCH.

Miejsce	Lista I	Lista II	Lista III	Lista IV	Lista V	Lista VI
1)	A	B	C	D	E	F
2)	B	C	D	E	F	A
3)	C	D	E	F	A	B
4)	D	E	F	A	B	C
5)	E	F	A	B	C	D
6)	F	A	B	C	D	E

Uczestnik szajki „F“ wysyła teraz listę typu I, w której ma szóste miejsce, wcale jednak nie pięciu osobom, ale dowolnej ilości osób, dajmy na to stu osobom, wziętym poprostu z książki telefonicznej lub skądkolwiek. W ten sam sposób postępuje uczestnik szajki „A“ z listą Nr. II, uczestnik szajki „B“ z listą Nr. III i t. d., jak to widać na naszej tabeli. Obliczmy teraz przy puszczeniu zyski szajki przy założeniu, że natrafi ona na samych naiwnych, którzy wysła złotówki. Odbiorcy listy Nr. 1, w liczbie 100, wysła 100 złotych panu „A“. Odbiorcy listy drugiej wysła złotemu panu „B“ i t. d. W ten sposób uczestnicy szajki dostaną już w pierwszym etapie po 100 złotych, razem 600 złotych. Oczywiście w drugim etapie dostaną pięć razy więcej niż w pierwszym w trzecim etapie 5 razy więcej niż w drugim i t. d. *Aż do szóstego etapu wszystkie zyski zarezerwowane są dla szajki, która na listach zajęła sześć najwyższych miejsc. Możemy zatem obliczyć prawdopodobny zarobek szajki, który wynosi:*

I. etap zł.	600
II. etap zł.	3.000
III. etap zł.	15.000
IV. etap zł.	75.000
V. etap zł.	225.000
VI. etap zł.	1.125.000

Razem zł. 1.443.600

Kiedy łańcuch dojdzie do siódmego skolei odbiorcy nie należące do szajki, suma wysłanych pieniędzy, włącz przy założeniu że wszyscy wysyłają złotówki, dochodzi już do 5.625.000 zł. Te pieniądze już nie dostają się uczestnikom bandy. *Zdawałoby się więc, że tracą oni dochód w tym momencie, w którym mógłby być on najwięksi.*

ZARÓBKI „OUTSIDERÓW“.

W praktyce jednak sprawa wygląda zgoła inaczej. Ilość osób, które mają ochotę uczestniczyć w tej zabawie jest ograniczona. Zjawia się coraz więcej takich, którzy złotych nie wysyłają. Po pewnym czasie więc cały interes urywa się. Urywa się właśnie w tym momencie, w którym pierwsze osoby nie należące do szajki mogłyby zdobyć złotówki.

Oczywiście nie można tego wyliczyć z matematyczną dokładnością. Pewną ilość osób z poza szajki, może początkowo uzyskać pewne zarobki. Ale to też idzie na rękę uczestnikom szajki.

Jak widzimy cała machinacja jest trykiem obliczonym na wyzyskanie naiwnych. Za produkowaliśmy „łańcuch szczęścia“ w etapie pośrednim. Trzej naiwni umieszczeni na dalszych miejscach już wysłali złotówki. Trzej kombinatory stojący na wyższych miejscach jeszcze na nie czekają.

Mamy nadzieję że machinacja już nie uda się, że władze pobiją kres orgji łańcuchowej a uświadomione społeczeństwo zahamuje ten szkodliwy szal.

Widzieliśmy także pociągi szybowe; widzieliśmy szybowanie na termicie i wiele innych ciekawych rzeczy. Pokazano także po raz pierwszy w Polsce, jak lata normalny samolot bez śmigła. I on tak jak szybowiec łapał kumulusy, (prądy wstępujące), szedł w górę, szybko wał i robił wiraże, lecz krócej unosił się w powietrzu, ze względu na większy ciężar własny.

Bardzo ciekawy był pokaz szybkości samolotów. Do wyścigu stanęły różne kategorie samolotów, a więc: nowy, olbrzymi, 14 osobowy Douglas, zakupiony w Ameryce przez „Lot“, trójmotorny PZL i takiż Fokker; nowy model sławnej RWD i najszybszy samolot świata Super P., robiący 400 km. na godzinę. Samoloty, rozwijając największe szybkości, zrobiły nad lotniskiem kilka okrążeń.

— Który prędzej? Który będzie pierwszy? — to pytania, które podniecały olbrzymią tłum.

Niezwykły dreszcz przenikał ciało, gdy nad trybunami przelatywała z głośnym warkodem motorem chyża Super P. — i ledwie zdążyło się podnieść głowę, a już kadłub samolotu malował w oddali, prześcigając inne maszyny. Oczywiście zwyciężyła Super P.

Wiele humoru wywołał jumping, czy

li skoki człowieka bez wagi. Taki człowieczek, uwiązany do balonu, skakał po lotnisku na wysokość kilkumastu metrów. Przed skokami proszono publicz-

ność, aby nie wzięła za złe, gdyby skoczek zaczął skakać po... głowach, a kto by tego sobie nie życzył, proszony był o złapanie skoczka za nogi. Ale na szcze-

ście, czy nieszczęście, wiatr wiał w inną stronę i skoczek harcował po lotnisku, zresztą niedługo, bo podobno coś mu się tam popsuło.

W innej części programu widzieliśmy równoczesny start wirowca (auto-zyro) i RWD. Start i szybkość były lepsze u erwudziaka, natomiast wirowiec lądował niemal pionowo, a w niektórych momentach odnosiło się wrażenie, że wisi w powietrzu.

Ciekawy jest sposób sterowania. Wirowiec zamiast sterów posiada stateczniki, t. j. state płaszczyzny, a sterowanie odbywa się przez odpowiednie nachylenie wirnika (śmigło o długich ramionach), który, jak wiadomo, spełnia równocześnie taką rolę, jak skrzydła samolotu.

Opisując przebieg meeningu lotniczego, muszę wspomnieć na zakończenie o locie małutkiego, polskiego aparaciku, znajdującego się jeszcze w stadium prób.

Jest to maleńki szybowiec z dwucylindrowym polskim silnikiem „Ama“. Ślicznie lata i zużywa tyle benzyny, co motocykl.

Około godziny 15,30, kiedy pokazy lotnicze dobiegały końca, rozległy się dźwięki hymnu narodowego, na powita

Balon „Polonia“, pilotowany przez kpt. Burzyńskiego i por. Wysockiego przeleciał 1 600 klm, zajmując pierwsze miejsce w zawodach międzynarodowych o puhar Gordon-Bennetta.

Na zdjęciu — kpt. Burzyński i por. Wysocki w gondoli balonu „Polonia“.

Zjazd Historyków zakończył swe obrady

Dzień wczorajszy był ostatnim dniem Zjazdu.

Już popołudniu opustoszały sale Uniwersytetu w których przez kilka dni z rzędu debatowano nad wieloma zagadnieniami powszechno-dziejowymi, a w szczególności dotyczącymi ziem b. W. Ks. Litewskiego. Zda się, że w tych salach jeszcze słyhać głosy gorących dyskusyj i polemik, zda się, że uchyliwszy drzwi znajdziesz zasłuchane audytorjum, zobaczysz rozognione swadą polemiczną oczy lub też skupione, nateżone w uwadze twarze... Wydaje się, że jeszcze padają wielkie słowa, że wewnątrz sklepionych sal dźwięki wywołane mocą wyobraźni i wiedzy duchy przeszłości z genjuszem ludzi żywych, usiłujących ostrym spojrzeniem badacza dojrzeć prawdę, otoczoną chmurą nawarstwiających się uprzedzeń, nie umówionych tabu, niepisanych konwencji...

Ludzie, którzy w ciągu kilku dni włościwością swego umysłu wypełnili cześć godne mury Uniw., duchami wielkich epok, postaci i zdarzeń, ludzie którzy byli gośćmi Wilna — dziś opuszczają nasze miasto.

W każdym pożegnaniu, w każdym rozstaniu jest odcień smutku i melancholji. Już tak jest, że serce ludzkie najłatwiej chwyla uczucie przyzwyczajania i przywiązania. Najszlachetniejszym z nich jest stosunek ucznia do nauczyciela. Niema chyba człowieka, któryby nie od czuwał wdzięczności za ukazany rąbek wielkiej tajemnicy, jaką wciąż pozostaje — prawda.

Paradoksu w tem niema. Nasz świat współczesny, świat cywilizacji zachodniej, jest mimo wszystko, a raczej w nim mimo wszystko, prawdą jest nieodgadnioną wielką tajemnicą. W tem stwierdzeniu jest więc raczej sceptycyzm. Ale jest i pierwiastek optymizmu — bo wielka tajemnica wciąż utrzymuje umysł w napiętej ciekawości i podtrzymuje dążenie do poszukiwania prawdy.

Dążenie do prawdy, do poznania świata w jego przeszłych i obecnych przejawach ma w sobie to, co nadaje człowiekowi piętno wyższości, stygmat boskiego człowieczeństwa. Ten, kto nam mówi jaką ta prawda jest, jak do niej dojść, kto ją nam ukazuje i usiłuje ukazać choć w drobnym ułamku, ten ma tytuł do naszego szacunku. Bez względu na to jak ta prawda jest pojmowana — przez nas i przez tych, którzy nam ją wskazują. A tem więcej, że to o czem się mówi i słyzało, dotyczyło przeszłości wspólnej Rzeczy, która to przeszłość łączy, mimo, że pojmowanie prawdy o tej przeszłości może niekiedy dzielić. Przecież za wsze dominować będzie poczucie wspólnej przeszłości — bo to jest przeszłość całego narodu i państwa — ona jest nasza — w najogólniejszym i najszerszym znaczeniu, wtedy, gdy poglądy na

nią są i mogą być różne.

Serdeczne i ciepłe akcenty brzmiały w ostatnich słowach pożegnałnych Rektora Kutrzeby. Wyczuwało się, dobrze i było to widoczne, że to nie są zwroty retoryczne, ale pełne wzruszenia zdania, wyrażające trochę smutny uśmiech po żegnaniu ziemi wileńskiej, wprowadzając jak to pan Rektor powiedział, nie „poza

Obrady w sekcjach

W sekcjach odbyły się wczoraj ostatnie referaty. W sekcji historii politycznej prof. Konopezyńskiego — udział Polski i Litwy w tworzeniu wspólnej polityki zagranicznej; — J. Dąbrowskiego — Zagadnienia czarnomorskie w XIV i XV wieku; St. Bodniaka — Prusy Królewskie wobec Unji z Koroną; K. Lepszego — Jan Zamojski wobec spraw litewskich; Cz. Chowańca — Ludwik XIV i polityka francuska Jana Sobieskiego; J. Lechickiej — stronnictwa polityczne i opozycja litewska w latach 1725 — 1736.

Z zagadnień historii prawa — prof. Ehrenkreutz mówił o wpływach rzymskich na statuty litewskie, prof. Przemysław Dąbrowski porównywał prawo polskie a litewskie, W. Hejnosz zestawiał „Statuty litewskie a prawo polskie”, oraz J. Rafacz wykazywał wpływy prawa litewskiego na polskie prawo karne.

Na sekcji V — z dziedziny historii wojskowości gen. Kukiel odczytał bar-

caniej pszenicą ani posrebrzanej żytem”, ale pełnej jesiennego czaru.

Ten uśmiech jesiennego melancholji i żalu towarzyszy i słowom serdecznego pożegnania Wilnian, którzy będą się czuć szczęśliwi, jeśli w pamięci uczestników i drogich gości zostanie o Wilnie wspomnienie takie o jakim się myśli z uśmiechem w duszy.

dzo interesujący, związany bezpośrednio z Wileńszczyzną, i poruszający żywe tradycje napoleońskie referat p. t. „Litwa a Białoruś, a wojska Napoleona 1812”, w którym rzuca wiele ciekawego światła na stosunek szlachty i mas chłopskich do głoszonych przez Napoleona haseł.

Historja nauk pomocniczych — referaty: prof. Adamusa — o wydawnictwach źródeł do dziejów Litwy i H. Więckowskiej o konieczności wydania korespondencji polewelewoskiej.

Wreszcie historia starożytna — ostatnie dwa referaty „Hellenizm i judaizm” wygłoszone przez E. Steina i X. Szcz. Szydelskiego.

Niektóre z sekcji, na przykład polityczna, musiały mocno ograniczać czas i referatów i dyskusantów, bo na godz. 12 trzeba było wszystko zakończyć, na tę bowiem godzinę wyznaczone było drugie, finałne posiedzenie Plenarne Zjazdu.

Plenum

Punktualnie też o tej porze prezes Zjazdu Rektor Kutrzeba otworzył w Sali Śniadeckich plenum. W treściwym przemówieniu dał obecnym pewną rekapitulację z przebiegu całości Zjazdu. Wyniki podsumowanych osiągnięć pozwoliły na stwierdzenie, że Zjazd wileński udał się. Dopomogła do tego w dużej mierze inna, niż na poprzednich zjazdach organizacja, która się wyraziła przede wszystkim w tem, że tym razem ustalono i zamówiono większość referatów, co pozwoliło uniknąć bezplanowości i bezkierunkowości, a jednocześnie utrzymało wysoki poziom obrad.

Powiadomił nadto Prezes Zjazdu o wysłanych depeszach do Pana Prezydenta Rzplitej, do P. Marszałkowej Piłsudskiej oraz do rodzin zmarłych w ostatnich czasach historyków polskich.

Liczbowo Zjazd był nadspodziewanie liczny — przeszło 600 uczestników. W sekcjach wygłoszono 58 referatów, z których większość i to znaczna dotyczyła oczywiście przeszłości wschodnich ziem d. Rzplitej.

Zgłoszone postulaty poszczególnych sekcji powinny się przyczynić do wypełnienia dotychczasowych braków.

Z historii politycznej uchwalono dezyderaty: zbadań dziejów Konarszczyzny, wydawnictwa źródeł do histor-

ji traktatów polsko-litewskich, opracowania spisków wileńskich w latach czterdziestych.

Hist. gospodarcza domaga się wydawnictwa źródeł do dziejów ludności w dawnej Polsce, ważny jeśli chodzi o poznanie stosunków demograficznych, oraz publikacji źródeł dotyczących organiza-

cji i dziejów wielkiej własności w W. Ks. Litewskim.

Sekcja historii Starożytnej uchwaliła wystąpić z postulatem do Min. W. R. i O. P. o konieczności utworzenia we wszystkich uniwersytetach polskich katedr historii starożytnej.

W sekcji dydaktyki historii uwzględnił postulat prof. Bujaka o zwiększenie liczby godzin w programie nauczania historii w szkole średniej oraz dolozenie starań nad podniesieniem poziomu nauczycieli historii w gimnazjach i liceach.

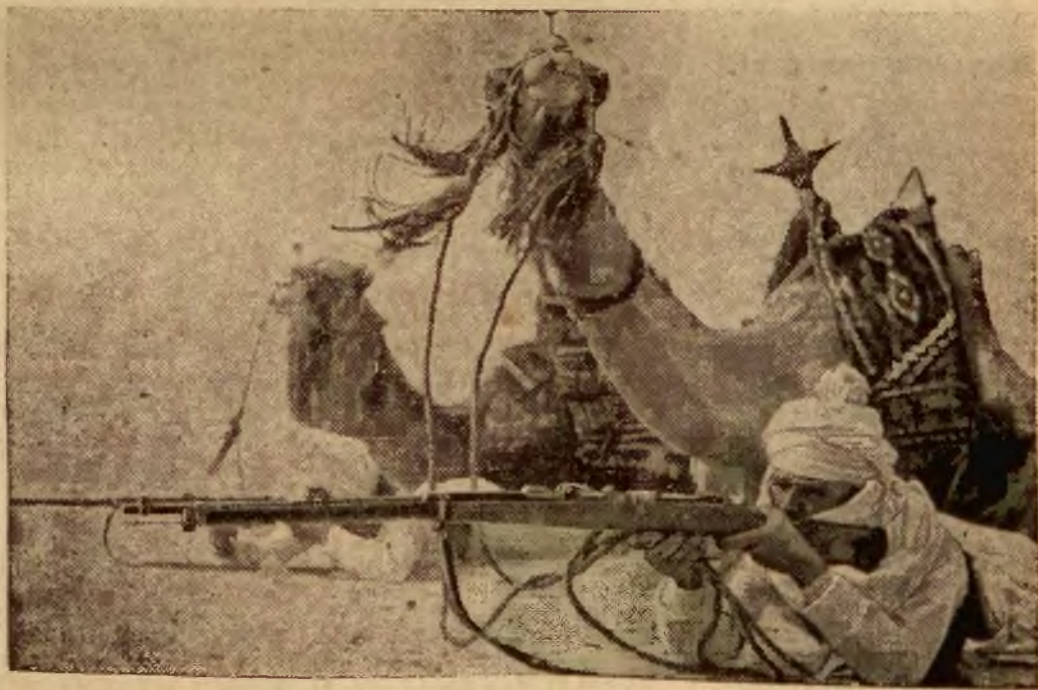
Rezolucje, odczytane przez sekretarza generalnego Zjazdu prof. Tyszkowskiego, przyjęte zostały przez Zjazd. Niezależnie od wyżej podanych, prezes Zjazdu Rektor Kutrzeba przedstawił Plenum jeszcze dwa: jeden, z inicjatywy sekcji historii kultury o wystosowanie przez Zjazd wyrazów czci i uznania prof. Aleksandrowi Brücknerowi dla jego działalności naukowej nad historją kultury w Polsce i na ziemiach dawniej litewskoruskich, co zostało przyjęte żywymi oklaskami.

Drugi wniosek Stałej Delegacji Zjazdów, przyjęty przez aklamację na wczorajszym Plenum, ustalił czas i miejsce Zjazdu następnego: odbędzie się on za lat 5 we Lwowie, jednym z najbardziej zasłużonych miast w dziedzinie badań historycznych. Zjazd ten łączyć się będzie z 500-rocznicą przyłączenia ziem ruskich wraz ze Lwowem do Polski w r. 1340.

Wreszcie wyrażeniem podziękowania pod adresem Rektora Witolda Staniewicza, Pana Wojewody Wileńskiego i organizatorów Zjazdu z Komitetem Gospodarczym na czele — Rektor Kutrzeba zamknął VI Powszechny Zjazd Historyków Polskich w Wilnie.

E. G.

Oddziały gen. Balbo w Libji

W myśl uchwały włoskiej rady ministrów otrzymał gubernator Libji Balbo szerokie pełnomocnictwa do samodzielnego działania. Na zdjęciu — ćwiczenia włoskiego oddziału wielkodzielnego w Libji.

Min. Jędrzejewicz w pow. brasławskim

20 b. m. o godz. 13-ej przybył na teren brasławskiego powiatu, po dokonaniu inspekcji w powiecie święciańskim, minister WR i OP. Wacław Jędrzejewicz w towarzystwie kuratora okręgu szkolnego wileńskiego Kazimierza Szlągowskiego. Na granicy powiatu spotkał p. ministra starosta Trytek.

Minister dokonał inspekcji biblioteki gminnej, szkoły rolniczej i szkoły powszechnej w Opsie, gdzie pozostał na noclegu. Dzisiaj minister zlustrokuje inne szkoły, położone na terenie pow. brasławskiego.

W sobotę w godzinach południowych minister wyjedzie wprost do Warszawy.

Wiceminister rolnictwa zbadał gospodarke rybna nad Naroczą

20 września r. b. wiceminister rolnictwa i reform rolnych Roger-Raczyński w towarzystwie prezesa dyrekcji lasów państwowych w Wilnie Edwarda Szemioty i naczelnika wydz. rolnictwa i reform rolnych Urzędu Wojewódzkiego Wileńskiego Żemoytela dokonał inspekcji gospodarstwa rybnego nad Naroczą, w pow. stawskim oraz w nadleśnictwie brasławskim.

Po inspekcji wiceminister wraz z towarzyszącymi mu osobami wyjechał o godz. 18,30 przez Turmonty do Warszawy.

LEKARZ-DENTYSTA (KA)

poszukiwany na prowincję. Dogodne warunki. Dowiedzieć się: Wilno, Stefańska 24—18 lub: Lewin, Baranowicze, Hołówki 4

nie nadjeżdżającego Prezydenta Rzeczypospolitej.

W chwilę potem minister komunikacji otworzył zawody im. Gordon-Bennetta. W prawo od trybun pęczniały na uwięziach olbrzymie balony. Trzynaście szarych, żółtych i czerwonych kul, na których siedem państw stanęło do wyścigu, a więc: Belgja, U. S. A., Niemcy, Francja, Szwajcarja, Holandja i Polska. Zawody balonów wolnych mają już swoją bogatą tradycję i odbywały się po raz dwudziesty trzeci. Naprzód wypuszczono balon „Gopło” dla zorientowania zawodników o kierunku lotu. Po nim następuje właściwy start balonów, uczestniczących w zawodach.

Wiatr, silny przy popisach szybowców, zmalał i najzupełniej sprzyjał startowi. Także kierunek wiatru jest pomyślniejszy, niż podczas zawodów w roku zeszłym.

Według wylosowanej kolejności balony podprowadzają do startu. Piloci przemawiają do radja, orkiestra gra hymn narodowy startującego państwa i balon po balonie w pewnych odstępach czasu unosi się w górę.

Pierwszym polskim startującym balonem, a siódmym skolei był Kościuszko. Prześliczny, o czerwonych promienistych pasach i przeświecającej się w słońcu po-

włoc, wbił się lekko i uniósł, jakby wyżej od innych. Pilotował go dwukrotny zdobywca puharu im. Gordon Bennetta kpt. Hynek. Wznoszeniu się towarzyszyły huraganowe oklaski i ryk klaksonów samochodowych.

Hynek krzyknął na pożegnanie: „Jak mnie nie będzie widać, to proszę się nie martwić! Dowidzenia! Jak przyjadę ostatni, to może będzie dobrze!”

Oklaski publiczności nie słabły. Jakiś staruszek machając chustką krzychał: „Brawo Hynek!”

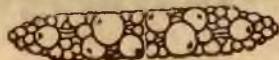
Hynek wziął ze sobą serce i sympatje oklaskujących go tłumów. Potem startowały inne balony, a oczy wielu długo biegały za „Kościuszką”, za Hynkiem, życząc mu nowego zwycięstwa.

Po „Kościuszcze” startowała „Belgica”, a jej pilot Demuyter krzyknął na pożegnanie po polsku: „Niech żyje Polska!” Za ten okrzyk nagrodzono go oklaskami.

Ostatnia uniosła się zwycięska, jak się okazało „Polonia”.

Na niebieskawym tle nieba widniały kule balonów z zawieszonymi w koszach ludźmi. Kule sunęły zwolna ku wschodowi, malały i ginęły za laskiem.

J. U.

KURJER SPORTOWY

Pełna tabela wygranych w 11-m dniu ciągnięcia 4-ej klasy 33 Państwowej Loterii Klasowej

Regaty żeglarskie w Trokach

W niedzielę 22 b. m. odbędą się doroczne jesienne regaty żeglarskie Ligi Morskiej i Kolonjalnej na jeziorze Trockim.

Bedzie to pokaz wyrobienia i sprawności żeglarskiej wilmantów, też impreza budzi zrozumiałe zainteresowanie.

Startuje kilkudziesięciu zawodników.

Szereg pięknych i wartościowych nagród oczekuje zwycięzców.

Regaty rozpoczną się dziś godziną przed południem na starcie młodzieży szkół średnich.

W niedzielę o godz. 8 rozpoczyna się przebiegi innych grup zawodników.

O godz. 12 nastąpi właściwa uroczystość oraz początek biegów finałowych, na które spodziewane jest przybycie władz i gości z Wilna.

Nowe władze Wil. Okr. Zw. Boksersk.

W sali Ośrodka WF odbyło się walne nadzwyczajne zebranie Wileńsk. Okr. Zw. Bokserskiego. Na zebraniu wybrano nowe władze związku oraz omówiono program prac na najbliższą przyszłość.

Postanowiono w pierwszych dniach października przystąpić do rozegrywania mistrzostw drużynowych Wilna, z tem, że mistrz Wilna zgłoszony zostanie do mistrzostw Polski.

Przyjęto do wiadomości dyskwalifikację dożywnią b. kierownika sekcji bokserskiej WKS Smigły p. Walentego Praisa. Dyskwalifikację ogłosił Zarząd Główny PZB.

Skład nowego zarządu przedstawia się następująco: prezes płk. Iwo-Giżycki, wiceprezosi: Nieciecki i Wigura, kapitan sportowy Popiel, przewodn. wydz. spraw sportowych Coch, przewodniczący spraw sportowych Hołownia, sekretarz Lukasiewicz, skarbnik sierż. Nestorowicz, kronikarz por. Giedgowd, gospodarz Staniukiewicz, członek kowie zarządu: Gilmu, Czulkier i kpt. dr. Bolesław Gotyński.

W poszczególnych klubach rozpoczęły się już treningi.

Dziś raid motocykli.

Dziś o godz. 12 na placu Kaatedralnym odbędzie się start raidu motocyklowego Wilno—Grodnó—Wilno. Raid organizowany jest przez K. Motocyklowy Zw. Strzeleckiego. Ogółem do raidu zgłosiło się około 30 zawodników. Motocykliści KPWi i WIL TC i M udziału w raidzie nie biorą. Uważamy to za objaw niezdrówy w sporcie wileńskim. Po winna jak najprędzej nastąpić zgoda między temi klubami.

Komandorem jest płk. Ocetkiewicz. Motocykliści do Wilna wrócą w niedzielę około godz. 18.

Święto Wychowania Fizycznego P. P. W.

W dniach 28 i 29 b. m. odbędą się w Centralnym Instytucie WF na Białanach pod Warszawą pierwsze ogólnopolskie święto sportowe Poczowego PW.

Protokolat nad zawodami przyjął minister Poczty i Telegrafów inż. E. Kałński.

Zawody główne poprzedzone zostały eliminacjami przeprowadzonymi we wszystkich urzędach pocztowych oraz zawodami okręgowymi.

Na program święta złożą się konkurencje lekkoatletyczne, pływackie, kajakowe, kolarskie, tenisowe oraz w siatkówkę męską i kobiecą.

Ogółem startować będzie ponad 300 osób z całej Polski.

Walasiewiczówna znów atakuje rekordy świata

W nadchodzącą niedzielę rozegrany zostanie w Poznaniu ciekawy międzynarodowy mecz 'ek kooftloleyzny Poznań — Wrocław.

W ramach meczu tego Walasiewiczówna dokona próby pobicia rekordów światowych na dystansach 880 i 300 mtr.

I i II-gie ciągnięcie

50.000 na nr.: 35168.

10.000 na n-ry: 2917 56718 73468 82009 140983.

5.000 na n-ry: 58975 92260 103223 148086 181240.

2.000 na n-ry: 26218 33140 47616 49504 51228 73345 78913 80400 80552 95223 109897 131477 132268 138046 143199 148732 153455 158339 183232.

1.000 na n-ry: 5241 11013 14410 34842 37029 40121 41831 42111 42441 40927 45747 45488 49136 49183 51398 59321 62071 74636 79182 80406 84531 85184 85512 91047 91395 94916 96604 98908 98028 102712 109134 109459 117195 117436 120463 122377 129250 135478 152573 153281 153889 161251 165271 168045 171005 177202 180489 182978

PO 200 ZŁOTYCH

6 42 245 79 347 480 154 280 328 247 860 944 99 2124 275 396 535 620 45 733 3090 401 578 93 652 912 4213 92 98 307 73 609 5100 48 97 423 71 598 863 6948 64 7251 302 8 58 480 501 66 73 739 889 954 8002 40 505 619 722 9104 45 350 505 618 701 883 96

10026 51 95 127 76 85 248 70 320 11324 556 610 19 72 720 56 923 34 12223 43 531 671 94 760 73 97 13235 39 737 807 74 14006 92 166 443 596 909 15222 84 353 628 93 839 937 16133 289 653 879 929 49 17001 127 74 222 38 77 723 64 800 79 932 18145 245 703 8 879 911 13 83 19039 45 56 321 32 405 18 61 94 523 910

20056 147 203 89 303 46 510 932 21172 300 86 615 953 22144 416 37 565 700 6 44 94 899 933 68 85 92 23119 88 358 423 640 804 73 947 51 24015 367 402 82 553 618 40 730 67 845 906 8 25319 33 78 84 646 746 850 53 911 85 26101 308 32 51 431 529 704 45 811 48 79 911 61 27177 211 36 46 564 81 619 943 55 83 87 28199 259 307 61 534 648 869 29115 233 35 85 306 31 427 504 609 92 802 78

30080 404 562 96 98 812 31081 100 308 514 55 709 55 818 21 37 99 954 32004 92 219 300 44 471 528 33 34 71 87 693 770 97 837 88 977 33021 42 148 269 486 574 604 778 83 97 906 86 34182 348 72 437 517 70 710 73 834 79 910 14 95 35057 265 68 353 61 178 94 782 93 819 38 68 929 36069 192 211 547 609 90 891 37079 85 128 393 462 76 588 653 87 960 68

38015 16 131 57 274 96 332 447 74 705 39008 56 298 302 15 79 642 68 752 74 4015 108 30 61 221 309 24 32 74 535 603 41219 99 435 526 637 862 955 68 42313 471 524 45 56 692 743 51 827 53 903 8 38 43223 34 429 95 97 509 759 60 871 83 44155 526 773 85 908 45075 122 30 253 68 570 648 787 952 46002 61 155 217 67 597 650 725 965 47005 227 87 450 553 67 621 734 48 906 48036 48 353 57 74 431 70 602 30 56 797 947 59 49089 191 295 402 72 608 72 740 41 78 927

50241 87 351 82 615 25 57 89 715 879 51244 430 43 87 569 74 95 745 835 968 52057 119 41 355 418 752 902 55 53115 204 345 93 654 792 94 862 54080 245 449 545 658 773 917 55016 134 68 298 328 418 509 725 84 841 82 929 56184 359 83 469 530 82 640 51 78 736 76 80 950 57099 141 482 97 531 92 749 61 91 818 64 85 960 75 58065 74 252 64 474 83 96 511 631 59045 63 102 96 272 463 535 89 804 41 42

60047 166 247 67 330 60 433 642 780 83 814 901 61028 76 207 47 87 353 84 469 99 591 638 76 737 62 62064 209 349 88 403 55 585 649 52 744 815 90 969 63016 175 250 86 421 64 85 536 61 743 965 993 64048 267 378 85 94 431 59 90 510 76 93 641 702 29 945 65031 141 230 61 380 91 402 54 95 504 93 701 36 40 86 885 943 66072 75 139 205 96 343 46 97 405 68 536 767 806 25 909 46 55 67029 70 266 304 14 456 610 76 850 97 920 89 68018 69 173 357 69 479 92 549 96 626 41 47 63 730 69026 162 435 760 848 955 70055 180 275 305 96 422 627 49 876 907 71004 40 110 22 34 205 337 54 417 601 5 72 85 72155 96 202 356 489 610 757 841 98 932 63 73176 234 332 627 75 713 60 86 875 99 74011 29 175 78 250 56 460 95 506 637 89 839 940 75111 411 95 592 644 764 87 90 804 11 88 993

76100 15 67 74 280 391 468 691 793 919 64 77048 215 342 51 529 678 84 736 871 917 78250 350 461 514 774 84 79018 78 133 41 87 210 307 54 93 411 510 61 719 877 911 30

80158 475 558 600 24 723 85 94 843 932 33 55 81038 45 82 236 40 62 343 58 502 82057 85 93 97 252 90 326 31 581 622 929 82 83092 111 23 205 20 83 499 520 37 74 621 31 70 742 84038 101 79 244 325 46 89 563 687 750 853 951 74 85003 41 104 85 317 27 33 492 560 80 686 93 831 983 86607 25 80 856 66 907 30 87164 257 554 621 768 88490 514 748 825 67 90 928 89052 69 494 439 660 63 706 90168 92 207 357 542 61 73 544 648 84 701 56 941 91164 288 381 622 71

III-cie ciągnięcie

76 521 737 967 1289 523 640 777 2021

34 54 210 79 729 46 78 911 3193 203 16

404 512 671 4405 591 800 5191 323 6261

542 719 843 52 7064 320 97 813 74 8060

199 435 900 9184 348 411

10066 355 530 907 11113 74 348 52

12196 394 598 848 952 13298 352 540

913 14095 632 785 15127 82 231 842

16186 552 667 768 996 17044 389 952

85 18508 644 910 19638 914

20081 425 21228 66 564 718 38 99 851

22061 123 479 83 519 699 23073 121 777

182 363 855 93 29042 357 620 49 788

30140 31012 32 108 310 88 721 859

32068 683 703 821 947 33037 433 519

616 810 996 34086 354 540 786 907 35297

329 728 75 88 832 973 75 36078 177 530

37096 246 555 750 981 97

38193 300 540 72 781 868 39057 116 209

532 720

40016 47 248 570 674 94 758 77 808

41037 246 345 728 928 42125 97 297 496

575 682 723 72 910 49 75 43062 450

44328 690 775 819 45014 36 569 84 617

46136 538 84 658 735 858 47125 388 404

859 919 24311 491 795 25296 811 964

26804 976 27046 250 448 54 616 28017

726 893 945 48020 108 34 58 95 49112

72 226 305 63 675

170604 74418 78381 89172 103835 104440

105939 115369 118632 123213 132462

126044 148316 187600 158572 169466

172102 180722

Po 200 zł:

745 1406 573 695 952 81 2094 186 390

590 708 79 868 92 3073 108 508 718 4778

5524 755 841 935 6628 730 955 7186 681

8304 743 977 9574 854

10372 446 575 799 11281 789 801 12187

89 278 328 59 87 490 834 971 13088 124

396 870 14184 229 39 508 9 67 738 82

15168 74 418 540 16237 358 486 681 868

78 992 17192 246 89 993 95 18425 951

19140 78 330 552.

20131 390 476 528 72 825 21002 262

415 94 682 811 22048 365 447 99 930

23566 860 908 24290 597 964 25371 511

57 64 648 53 71 763 838 43 989 55 26112

499 532 892 983 27044 321 803 9 18

Złóż ofiarę na pomnik Marszałka Józefa Piłsudskiego. Konto PKO. 146.111

KOBIETA MA GŁOS

Kolumna zablokowanych organizacyj kobiecych pod redakcją Eugenji Kobylińskiej - Masiejewskiej

Wrażenia jesienne

Hitler o kobietach

Otóż i Wilno odnalazło się na codzien. Wilno, które w lecie oddało się i zagubiło wśród chmur i rozwianej zieleni drzew. Te kobiety, które oderwały się od spraw codzienności by zanurzyć się w la-
to, aż do zapomnienia o wszelkich kłopotach, musiały od razu po przyjeździe stanąć oko w oko z robotą. Narazie zakrzętały się koło wyborów. Na sercu leżała im mocno p. Pełczyńska, więc na myśl że w tej sprawie mogłoby coś być nie we dług ich życzeń gotowe były pędzić z zebrania na zebranie w bojowym nastroju. Zresztą były dobrej myśli, a denerwowały się na wszelki wypadek. Poza tym przecież miały domowe kłopoty — dzieci, szkoła, wydatki — służące i t. d. Wszy-
stko to od razu zatarło wspomnienie lata. Dopiero po wyborach wileńskie słońce — widocznie również zadowolone ze zwy-
cięstwa kobiecej kandydatki — zabrało się do złocistych wyczynów nad Wilnem. A należało się to, należało. Ludz-
kim trybem trzeba byłoby wpisać do księgi zażaleń dużo gorzkich słów pod adresem słonecznych wybryków. War-
to byłoby mianować jakiegoś słonecznego wizytatora, któryby zwołał dnie lip-
cowe i sierpniowe na rejonową konfe-
rencję w kwestji małej wydajności słoń-
ca w tym okręgu. Dopiero teraz słońce odnalazło się na naszych ulicach i grze-
je zrezygnowane plecy pedagogów, któ-
rzy biegają z jednej szkoły do drugiej albo i do trzeciej jeszcze w ciągu jedne-
go dnia, marząc o okólniku, któryby za-
brał nauczycielowi wydać się z gmachu określonej szkoły w ciągu go-
dzin urzędowych pod grozą trzydniowej
aresztu.

W każdym razie słońce świeci i każ-
da kobieta, chociażby nawet była nau-
czycielką, to znaczy osobą zjazdaną na
kształt przeladowanego autobusu, musia-
ła to zauważyć.

Słoneczne blaski sprowadziły do Wil-
na Zjazd Historyków. A że Wilno jest
miastem, gdzie podziemnym nurtem pły-
ną wielkie zagadnienia, więc odczyt
inauguracyjny Zjazdu nosił tytuł „Ja-
giellońskie i Unja“.

Ile razy mówi się w Wilnie „Unja“ ty-
le razy to miasto rzucone w szary kąt
Rzeczypospolitej, wzdycha głęboko wiat-
rem, który szeleści w skłębionej zieleni
jego drzew, lecąc wypowiadać się z nie-
ukojonej tęsknoty przez Ostrą-Bramę ku
Rosji. Tak! świeci wrześniowe słońce.
Ostatnie dnie ciepłe były i piękne, a no-
cne grzmoty, które przeleciały nad mi-
astem kilka dni temu, dały nam raz jesz-
cze złudzenie lata. Jeszcze jedna radość
wytoniła się z wrześniowego słońca.
Wanda Dobaczewska została laureatką
magrody literackiej im. Filomatów. Kobie-
ce serca znów się rozradowały w Wilnie
i Kolumna nasza spieszy złożyć miłej
autorce serdeczne gratulacje.

Tak więc pomimo nadejścia jesieni,
nie przygasła zupełnie radość życia i mo-
żemy się uśmiechać, cieszyć i wierzyć,
tembardziej, że na wrzesień również wy-
pada „Tydzień dziecka“. Wrześniowe
słońce, miłociwsze niż w lipcu, pozwala
urządzić w Bernardyńskim ogrodzie po-
częstunek dla 300 dzieci. Tam Z. P. O. K.

znajdzie się na swoim posterunku. Ale i
poza organizacjami każda z kobiet pa-
mięta, że jej obowiązkiem będzie spra-
wienie radości choć jednemu dziecku,
poza jej własnymi dziećmi. Tylko w ten
sposób Państwo Polskie zamieni się
może w wielką życzliwą sobie i światu
rodzinę. E. K. M

Wspomnienia

Na wezwanie, by wszelkie wspomnienia o
Marszałku notować, dla uzupełnienia kroniki,
łączącej Go z Wilnem przesyłam te moje oficjal-
ne przemówienia, które nie były frazesem, a wy-
razem uczuć całych naszych związków.

Gdy przyjechał Komendant do nas, daty ści-
śle nie pamiętam, w kilka miesięcy po zdobyciu
Wilna, poprzedziła go wiadomość, że podpisał
akt równouprawnienia kobiet. Więc między lic-
nymi od różnych związków i organizacji delega-
cjami, Związek Patriotyczny Polek wysłał też de-
legację, by za ten czyn wiekopomny złożyć po-
dziękowanie. Zebrała się nas liczna gromadka,
bo miałyśmy i drugi cel jeszcze, prosić o ochro-
nę wywiezionych zakładników i zakładniczek.

Prezeską Związku Patriotycznego Polek po-
smierci Emmy Dmochowskiej, była p. Helena
Sokołowska, mnie, jako najstarszej wiekiem
przyjaciółki honor przemawiania. Chciałam by po-
dziękowania te nasze były wyrażone również po-
liteńsku. Chętna mówczyni była, lecz projekt
saukeji nie uzyskał, więc mówiłam tylko ja.

„My, patriotki dziś już za Twą sprawą wolne
go kraju wolne obywatelki przychodzimy dzięko-
wać, prosić i powiedzieć że od przyznanych nam
praw nie oczekujemy zaszczytów i odznaczeń,
bo dla każdej z nas największym zaszczytem
jest miano matki polskiego żołnierza. Przyjmując
te nowe obowiązki, ślubujemy spełniać je ku
chwale Ojczyzny. Dziękujemy Ci Wodzu za te u-
kochania, jakieś wlaś w serca dzieci naszych,
które uczyniły im każdy Twój rozkaz lekkim i
każdy zamiar do spełnienia możliwym. By zmarł
wychwać — uwierzyć trza. A myślny w Ciebie
uwierzyli. Więc za te dary, my matki składamy
Ci Komendancie hołd i dank. A prosimy Cię o
opiekę nad wywiezionymi z Wilna zakładnikami,
są tam matki rodzin, schwyłane i wywiezione
nie spodziewanie, np, hr. Kossakowska oderwana
od sześciorga drobiazgu, z którego najmłodsze
przy piersi — Ratuj ich!“

Odpowiedział nam Komendant, że wszystkie
możliwe starania zrobione, że zakładnicy wrócą
już wkrótce. I rzeczywiście, pierwsza wróciła p.
Kossakowska, której mąż był w wojsku, jak mi
sama z dumą mówiła „prostym żołnierzem“.

Drugi raz miałam szczęście przemawiać gdy

Mało mamy lektury odpowiedniej dla naszych
milusińskich, ze względu na zupełnie zrozumia-
łych, gdyż pisanie książek dla dzieci albo redago-
wanie piśmiennictwa jest niełatwą robotą.

Spośród dotychczas znanych wyróżnia się bar-
dzo dodatnio tygodnik dla małych dzieci „Słon-

przyjechał Marszałek z Sulejówka i P. Z. P. go
ściło go podwieczorkiem w Domu Oficera. Było
to w czasach przedmajowych. Na bankiecie wła-
dze cywilne świeciły pustką. Jedyny ich przedsta-
wiciel wicewojewoda znikł przed śniadaniem od-
stołu. Siedziałam naprzeciw Marszałka. Po paru
przemówieniach a bezpośrednio po obecnym mi-
nistrze p. Marjanie Zyndram — Kościłkowskim,
który składał hołd od pracującej ludności, przy-
szła moja kolej. Poprzednio spytałam, siedzące
go obok mnie senatora Krzyżanowskiego, jak
mam tytułować. Szepnął mi: Marszałkiem. Lecz
dla mnie najwyższy tytuł to była spuścizna po
Dąbrowskim i Kościuszcze, więc mówiłam:

„Naczelniku! Gdy wszyscy składają Ci hołd
nie może zabrać głosu kobiety zwłaszcza że
raz, gdyż się znów o nas zatroskał i spytał two-
wianki: Co powiecie dzieciom swoim gdy po la-
tach spytają was — matko, co robiłaś czasu
wielkiej wojny, gdy się Polska do nowego życia
rodziła?“

Naczelniku, odpowiem im śmiało, byliśmy
wszędzie, gdzie wzywało serce i obowiązek. Szły-
śmy wpatrzony w jasną, legendarną postać Wo-
dza Narodu, pogodnie i ofiarne, bo wierzące. Pol-
ska była nam celem, Ty drogowskazem. A że
tam niejedna szczęście, doł, zdrowie czy życie
urońiła po drodze, to już taka była wola Boża,
wszak to dla Polski i na Twój rozkaz“.

Naczelnik wsparł na rękę patrzył na mnie.
Gdy po ostatnich słowach zaległa cisza, bo toastu
którym kończono przemówienia nie wzniosłam,
padło cicho: „Dziękuję“.

Oczy Jego ta księga żywa, dziś nazawsze zam-
knięta patrzyła smutno. Może przesuwają się
przed nimi te najbliższe i najofiarniejsze, o któ-
rych i ja również, mówiąc myślałam.

Trzeci raz mówiłam, lecz już tylko myślą mo-
dlitewną w krypcie wawelskiej:

„Wstąp w serca Narodu Twem wielkiem uko-
chaniem a w umysły Twem jasnowidzeniem. —
Wybrańcem byłś Bożym, któremu dana była
moć wybawienia narodu swojego z niewoli. U-
proś więc nam teraz zgodę, pokój i możliwość da-
żenia wskazanymi przez Ciebie drogami.“

A. Makowska.

„SŁONKO“

„Słonko“. Poziom piśmiennictwo dostosowany jest do
magań czytelników z przedszkoli i pierwszych
klas szkoły powszechnej. Piśmiennictwo to jest bar-
dzo starannie redagowane i zawiera mnóstwo mater-
iału z życia codziennego, które dzieci interesu-
je. Treść i forma jest prosta, naiwna i pełna hu-
moru. Współpracownicy „Słonka“ jak widać, po-
stawili sobie za zadanie bawiąc, uczyć dzieci,
ale nie przemęczać. Wiadomości z życia przyro-
dy czy techniki albo też z chwili bieżącej umie-
jętnie rozrzucone są na kartkach „Słonka“. W
miarę możliwości tematy są aktualizowane, związa-
ne z porą roku, z wydarzeniami z życia narodu,
np. wierszyki o lotnictwie, o tygodniach LOPP,
lub wierszyki na dzień 3 Maja i t. p.

Oprócz wyżej wymienionych zalet „Słonko“
rozwija inicyjatywę dzieci, uczy je bawić się i
myśleć samodzielnie.

Najciekawszy jest stosunek tych najmniej-
szych czytelników do swego piśmiennictwa. Dział ko-
respondencji do „Misia Czarnego Noska“ jest bar-
dzo obficie zasillany przez dzieci. Widziałam te
listy — hieroglify, fotografie, ilustracje, szarady
i rebusy które dzieci nadsyłają do Misia. Niema
chyba nie bardziej wzruszającego niż zapewne
nie o swej miłości dla „Słonka“ i dzielenie się
wrażeniami, których dzieci doznają i które im
chciałyby się podzielić z Misiem.

Dlatego też szczerze się cieszę, że pracę w
„Słonku“ które osiągnęło taki poważny sukces
wśród dzieci, podejmują przeważnie kobiety.

Pracują tam panie: A. Swirczyńska, Krzemie-
niecka, St. Zawadzka, Aura Wyłężyńska, Alina
Raue—Młynarska J. Duszyńska, Alina Kwiecińska,
M. Lisowska, Marja Weryho, Ziamkówna
Olszewska, Stefanja Ottowa, H. Ożogowska, Czer-

Czworaczki

Helena, Wilma, Sara i Edna Morlok, czworaczki, podczas lekcji w szkole początkowej w Lansing w stanie Michigan.

W Norymberdze na specjalnym zjeździe
kobiet, włączonym do ogólnego kongresu partji,
Hitler wygłosił przemówienie o „falszym rów-
nouprawieniu kobiet“ i odmiennej ich roli w
Trzeciej Rzeszy.

Ponieważ kanclerz przechodził niedawno
operację gardła, prasa podaje szerokie komen-
tary o zmianach jego głosu. Głos z tenorowe-
go stał się barytonowym. Tym właśnie baryto-
nem Hitler twierdził, że Niemcy bynajmniej
nie solidaryzują się w ogólnie pojętym równo-
uprawnieniu płci.

Równouprawienie fałszywie, jego zdaniem,
interpretowane i swoboda spowodowały rozluź-
nienie obyczajów i poniżają kobietę. Apeluje
do wszystkich kobiet, by swych przyrodzonych
możliwości nie marnowały w „śmiesznych“ sa-
lach dancinowych. W otoczeniu z tego przywileju
mogłybyśmy łatwo zrezygnować w imię wiek-
szych prawd. Nasze pojęcie o równouprawie-
niu nie ograniczają się jednak do sali dancin-
gowej.

Macierzyństwo jest najwyższym wyrazem
dostojności kobiecej. Z tem twierdzeniem żąd-
na kobieta dyskutować nie może. Owszem! chci-
libyśmy widzieć tę dostojność. Nawet dziś jesz-
cze ją widzimy, zamykając oczy na nazbyt smut-
ne fakty życia, jak dzieci tułające się po uli-
cach, jak niemowlęta podrzucone do ochronki,
jak te matki dostojne w łachmanach i żebrzące
o jakiś grosz.

Inaczej rzecz się przedstawia, jeżeli doda-
my do tego, iż macierzyństwo jest jedynym ce-
lem kobiety. Nawet w czasach bardzo pierwot-
nych kobieta spełniała dwa zadania: była mat-
ką i towarzyszką walki o byt. Obecnie życie
skomplikowało się. Do dwóch zasadniczych me-
torów życia: miłości i głodu, dodano trzeci me-
tor wszelkich działań ambicję człowieka. Za-
den dyktator nie potrafi dziś pragnień kobie-
cych zamknąć w pokoju sypialnym i kuchni.

Jakimi drogami doszedł Hitler do wniosku,
iż gloryfikacja macierzyństwa jest „prawdziwym
równouprawieniem płci“? — Przemówienie bliź-
szych szczegółów nie podaje. Ciekawem nato-
miast wydaje się na tem tem zagadnienie, co w
Niemczech będzie robić kobieta „rzeczywiście
równouprawiona“, a ze względów zdrowotnych
dobrowolnie, czy przymusowo sterylizowana?
Przecież tem samem pozbawiono ją dostojności,
a także racji istnienia.

Siłnie zaakcentowany w przemówieniu jest
postulat zdrowia. Aby słuchaczki nie rozumiały
tego błędnie, obok dobitnie jest zaznaczone, że
Niemcy przynigdy nie stworzą żadnych kobie-
cych bataljonów wojskowych, bo to byłoby tył-
ko dowodem tchórzostwa ze strony mężczyzny.
My, Polki, nie rozumiemy, dlaczego odwaga ko-
biel piętnować ma mężczyzn tchórzostwem. Na-
sze legjony zdobyły nam wolność. Nasze legjo-
nistki krwią własną uzupełniły dumne karty
ojczystej historii. Psychika „rasowego“ Niemca
jest widocznie nie tylko obca nam, lecz kontra-
stowo odmienna.

W tem pozornie kurtuazyjnym oświadcze-
niu Hitlera tkwi jeszcze inna, bardzo bolesna
dla kobiet niemieckich prawda. W Trzeciej Rze-
szy niema bywatek, są tylko obywatelki i
ich matki. Obywatel będzie pracował, będzie
walczył. Kobieta będzie rodzić zdrowych żoł-
nierzy. L. R.

KRONIKA

— **Zebanie Referatu Prasowego** Wojewódz-
kiego we środę o godz. 6. Członkinie proszone
są o przybycie.

— **Posiedzenie Komitetu Redakcyjnego** Zblo-
kowanych Organizacji Kobięcych we środę o
godz. 7-ej.

Delegatki poszczególnych organizacji pro-
szone są o dostarczanie artykułów z terenów
swoich.

— **Referat Prasowy** Wojewódzki ZPOK,
prosi oddziały prowincjonalne o nadsyłanie
sprawozdań, feljetonów i artykułów pod adre-
sem: Jagiellońska 3/5 — 3. Referat Prasowy.

Prosimy również o nadsyłanie danych w
sprawie prenumeraty pism związkowych — Pra-
cy Obywatelskiej i Prostej Drogi oraz o regulo-
wanie stałe i sumienne swoich zaległości.

Książki — to rozmowy z genialnymi ludźmi

NOVA

Wypożyczalnia książek

Wilno, Jagiellońska 16 — 9

Ostatnie NOWOŚCI — naukowe — bele-
trystyka KLASYCZNA i lektura szkolna
oraz **DLA DZIECI!**

Czynna od g. 12 do 18 z wyjątkiem świąt.
Kaucja 3 zł. Abonament 2 zł.

kowska. Panowie: Wiśniewski, S. Bobiński, M.
Bylina.

Strona artystyczna bardzo szczęśliwie podk-
ła charakter piśmiennictwa. Przyniły rysunków oraz
naiwny sposób ujmowania zjawisk świata jest
bliższy sercu małych czytelników i odpowiada
ich wymaganiom. Może, korzystając z „Tygodnia
dziecka“ niektóre mamy zapnumerują swoim
bąkom to ciekawe piśmiennictwo.

H. W.

Jeszcze o organizacjach społecznych w Wilnie

Od jednego z naszych czytelników otrzymaliśmy następujące uwagi:

W artykule „O martwych organizacjach społecznych“ w Kurjerze Wileńskim z dnia 12 września 1935 r. autor artykułu przedstawił nam naprawdę zastraszający stan. Na terenie Wilna istnieje 518 organizacji polskich, z których tylko nieliczne, zdaniem autora, wykazują jaką taką żywotność.

Ja jednak chcę zastanowić się nad stanem tych organizacji, które wykazują żywotność. Temi organizacjami są organizacje o charakterze społeczno-oświatowym, działające głównie na terenie młodzieżowym. Do takich organizacji zaliczyłbym: 1) Związek Strzelecki, 2) Związek Pracy Obywatelskiej Kobiet, 3) O. M. P., 4) Instytut Oświaty i Kultury im. Zeromskiego, 5) P. M. Sz., 6) S. M. K. i 7) T. U. R. Gdybyśmy się przyjrzyli bliżej tym organizacjom, zauważylibyśmy, że one nie są „martwymi“, że rolę swoją starają się spełnić. Oczywiście, że niedociągnięcia, jak wszędzie, tak i tu — będą, ale te niedociągnięcia mają swe źródło nie w „spączce“ organizacyjnej, ale tkwią gdzieś poza organizacją.

Żywotność organizacji społeczno-oświatowych jest bardziej widoczna na prowincji, aniżeli w Wilnie, a to skutkiem tego, że jest ktoś, kto pracą tych organizacji społecznych się interesuje, kto reguluje rozmieszczenie tych organizacji i nadaje im właściwy kierunek oświatowo-wychowawczy. Taką instytucją jest w każdym powiecie Komisja Oświaty Pozaszkolnej, przy samorządzie powiatowym. W skład Komisji wchodzi przedstawiciel samorządu powiatowego, władz szkolnych, Związku Nauczycielstwa Polskiego, oraz delegaci zainteresowanych organizacji. O celowości takich instytucji niech świadczą przykłady powiatu wileńsko-trockiego, gdzie organizacje społeczno-oświatowe weszły już na właściwe tory i nie gubią się w „martwocie“. Takie przykłady zobaczymy nieomal w każdym powiecie.

Tymczasem jak ta sprawa przedstawia się w Wilnie?

Niemal czynnik, któryby regulował sprawę i skutkiem tego organizacje muszą same sobie wytyczać drogi, niejednokrotnie błędnie, aby dopiąć celu. Czy nie wskazane byłoby, aby i w Wilnie powstała przy samorządzie miejskim od powiednia instytucja, która by się zajęła tak palącą sprawą, jaką jest strona oświatowo-wychowawcza młodzieży zorganizowanej? Wprawdzie organizacje co mogą to robić w tym kierunku i mają za sobą dość duży dorobek, czego dowodem jest ta ilość świetlic, jaka znajduje się w różnych punktach miasta, ale trzeba im pomóc. Ktoś powiedział, że od stanu i poziomu organizacji społeczno-oświatowych zależy potęga państwa. Ale organizacje mimo wszelkich wysiłków i samozaparcia się same nie podolają spełnieniu zadań państwowych jeśli nie znajdzie się instytucja, która będzie zawsze czuwać nad żywotnością poszczególnych komórek wspól z komórkami nadrzędnymi organizacji.

Po przeczytaniu wspomnianego arty-

kułu naprawdę można sobie snuć wnioski bardzo przykre. Jednak ostatecznie po chwilowym zastanowieniu się zobaczymy, że właściwie te organizacje, na które głównie są zwrócone oczy państwa, przejawiają żywotność, i z tego należało by się cieszyć. Ale jest w tem i inna smutna sprawa. Otóż do organizacji tych, które są w przeważnej mierze terenem młodzieżowym, należy stosunkowo mało młodzieży. Możeby warto chwilę zastanowić się właśnie nad tem, bo chociaż szan. autor sugeruje nam olbrzymie cyfry organizacji, to jednak śmiało można twierdzić, że organizacji młodzieżowych za dużo nie mamy, a raczej jest naowrót. Wystarczy przytoczyć tylko przykład Związku Strzeleckiego, który na terenie miasta ma zaledwie 14 placówek a winno ich być znacznie więcej. I stwierdzić muszę, że placówki te są na prawdę żywotne, ale władze organizacyjnej nie mogą różnić ich w większej ilości z powodu różnych trudności: jak brak odpowiednich kierowników, funduszy i t. p. Nie mam tu na myśli tworzenia nowych placówek organizacji społeczno-oświatowych, bo jeszcze i te, które istnieją mogą pomieścić w sobie kilka razy większą liczbę młodzieży, ale chodzi

mi tylko o to, aby umożliwić im warunki rozwoju. A stworzyć takie warunki tylko może instytucja o charakterze Komisji Społeczno — Oświatowej przy samorządzie miejskim.

Ta instytucja będzie tym „kompetentnym lekarzem o silnej ręce“, ale troskliwej.

Jednak nie chciałbym być źle zrozumiany. Komisja oświaty pozaszkolnej, czy jak ją tam nazwiemy, nie jest czynnikiem nadrzędnym, jest natomiast terenem, gdzie właśnie czynniki społeczne spotykają się współrzędnie by radzić nad dobrem ogólnym. Nie wątpię, że gdyby taka instytucja powstała na terenie Wilna, organizacje społeczno-oświatowe ustosunkowałyby się do niej pozytywnie tak, jak to się stało w innych powiatach.

Pragnąłbym, aby dyskusja na tak poważny temat nie zakończyła się niniejszym artykułem, gdyż wypowiedzenia się czynników zainteresowanych, jak również szerszego ogółu społeczeństwa, może wyjść tylko na korzyść tym organizacjom, które chcą rzetelną pracę prowadzić.

Józef Warm.

Minister oświaty na Naroczy

18 bm. minister WR. i OP. p. Wacław Jędrzejewicz wizytując szkoły okręgu szkolnego wileńskiego przybył autem z Wilna w towarzystwie p. kuratora Szełagowskiego do wsi Kupa nad jeziorem Narocz, gdzie zatrzymał się w schronisku szkolnym kuratorium okręgu szk. wileńskiego. Na terenie schroniska powitała p. ministra działka szkolna na czele ze swym kierownikiem oraz starosta powiatowy Br. Korbusz i inspektor szkolny p. W. Radyski. Minister zwiedził port schroniska, gdzie na tle cząglowanych łodzi witało go okoliczne nauczycielstwo uprawiające sport żeglarski.

Pogoda w dniu tym wyjątkowo ciepła i słoneczna, umiarkowany wiatr i białe mowy, jak srebrne płatki unoszące się nad falami Naroczy, przedstawiły ministrowi nasze jezioro w jak najkorzystniejszym świetle. Minister największą łodzią żaglową „Naroczanką“ wyruszył z otoczeniem na czele szeregu żaglówek na pełne jezioro. Z brzegów tej uroczej flotylli z ciekawością przyglądali się mieszkańcy okolicznych wiosek. Po przejażdżce minister zaprosił wszystkich uczestników na podwieczorek do schroniska.

Następnego dnia, t. j. 19 bm. w godzinach rannych minister zwizytował szkołę powszechną w Kobylniku, a działka witała go serdecznie obdarzając kwiatami ze swoich ogródków.

Zawdzięczając wizytacji społeczeństwu kobylnickie uzyskało podniesienie stopnia organizacyjnego miejscowej szkoły. Zaprojektowana została również budowa nowego gmachu szkolnego. Z Kobylnika minister Jędrzejewicz udał się na wizytację innych szkół.

J. B.

Szkoła Nauk Politycznych w Wilnie

przy Instytucie Naukowo-Badawczym Europy Wschodniej
Wilno, ul. Arsenalska 8.

Z prawami wyższej uczelni. Matura konieczna. Kurs trzyletni. Wykłady wieczorne godz. 17—20. Początek roku akademickiego 3 go października 1935 r. Przyjęcia tylko osobiście od 25 go września r. b. Program szkoły wysła Sekretariat po nadesłaniu znaczków pocztowych za 60 groszy.

WIADOMOŚCI GOSPODARCZE

Pomyślne wyniki interwencji w rolnictwie

Nowy plan walki o poprawę sytuacji rolnictwa wydaje całkowicie pozytywne rezultaty.

W pierwszym stadium realizacji tego planu wprowadzone zostały w grę środki, zmierzające do podniesienia cen produkcji hodowlanej. Atak należy uznać za udany. Ceny świń, bydła, mleka i masła znacznie poszły w górę, a ich tendencja zwykła utrzymuje się. Dochód rolnictwa ze sprzedaży tych produktów polepsza się.

KAŻDY MUSI WIEDZIEĆ, że

BIURO buchalteryjne,
BIURO tłumaczeń.
BIURO przepisujący na maszynach,
BIURO wszelkich reklamacji oraz informacji,
BIURO pośredn. wynajmu mieszkań,
BIURO kupna sprzedaży nieruchomości.

TANIO SOLIDNIE, FACHOWO prowadzi tylko

SPÓŁDZIELNIA PRACY PRACOWNIKÓW UMYSŁOWYCH

w Wilnie, ul. Jagiellońska 6-23, tel. 22-24
Biuro czynne w godz. 8-15 i 17-19

Skoncentrowanie sił i środków w walce o wyższe artykułów hodowli było możliwe tylko przy jednoczesnym osłabieniu nacisku akcji zbożowej. Na tym drugim odcinku polityka rolnicza z konieczności z ataku musiała przejść do obrony. Chodziło o to, aby nieuniknione pożniwach załamaniu się cen zboża było możliwie najmniej dla rolnictwa bolesne.

Prowadząc tę akcję obronną na odcinku zbożowym, zastosowano redukcję podatków przez skasowanie dwóch dodatków do podatku gruntowego, obniżono składki w ubezpieczeniu ogniowym, odroczone do października egzekucje podatkowe na wsi, zwiększono premje eksportowe na szereg artykułów pochodzenia roślinnego, oraz wprowadzono kredyt zaliczkowy pod zastaw zboża na warunkach dogodniejszych niż w latach ubiegłych.

Na wojnie — jak na wojnie. Nietylko się bije i zwycięża, ale również jest się bitym. Nadechodzą właśnie moment, w którym ta zwykła tendencja cen zboża, odbywająca się pod wpływem zastosowanych dotychczas przez rząd środków, może załamać się. Zbliża się październik, a raz z nim szereg płatności rolniczych, m. in. płatności raty rozterminowanych długów i płatności podatkowe.

Jasnym jest, że w nieskończoność nie można stosować odroczeń w płatnościach i egzekucjach, to też pewne sumy

będą musiały być przez rolników zapłacone. Powstaje więc obawa, czy na pokrycie tych płatności nie będą musieli zuzić masowo zboża na sprzedaż, co obniżyłoby jego i tak niską cenę.

Nikt jeszcze nigdy nie stracił na ostrożności to też i tę obawę trzeba mieć na uwadze. Sytuacja jednak nie wydaje się tak groźna, jak ją niektórzy przedstawiają. W arsenale polityki interwencyjnej są środki, które niebezpieczeństwo spadku cen zboża mogą znacznie zahamować.

Jeden z tych środków zaczęnie działać z dniem 1 października. Mamy tu na myśli rozporządzenie ograniczające wymiar mąki z żyta do 55 proc. i z pszenicy do najwyższej 65 proc. To obniżenie procentu wymiaru ma na celu zwiększenie spożycia zbóż chlebowych. Im mniejszy jest bowiem wymiar tem więcej zbóż użyć trzeba na mąkę.

Naskutek tego nowego rozporządzenia zwiększy się więc zapotrzebowanie na zboże, co w pewnym stopniu przeciwdziałać będzie jego ewentualnej tendencji zniżkowej naskutek zwiększonych w październiku płatności rolniczych. Są zresztą i inne jeszcze środki, które mogą być wprowadzone do walki, m. in. w postaci czy to dalszych kredytów pod zastaw zboża, czy niewykorzystanego jeszcze projektu obniżenia podatków samorządowych, czy też poważniejszej obniżki taryf kolejowych na artykuły rolnicze.

J. B.

Melioracja w dorzeczu Drużki

W roku bieżącym brasławska spółka wodna w dalszym ciągu prowadzi prace melioracyjne w dorzeczu rzeki Drużki. Prace te polegają przede wszystkim na zbudowaniu drewnianego jazu przełazowego około wsi Uście na rzece Drużka celem ustalenia poziomu wody w zespole jezior brasławskich, oraz umocnieniu brzegów Drużki na przestrzeni 5 km. Po zatem w związku z przebudową ustroju rolnego w dorzeczu tejże rzeki wykopano i umocniono około 15 km. rowów magistralnych, które przyczyniły się do odwodnienia ogromnych przestrzeni zabagnionych. Ogółem spółka wodna osuszy

ła około 6000 ha błot, które przedtem wcale nie nadawały się do użytku.

Na wykonanie powyższych robót Fundusz Pracy przeznaczył 70.000 zł., jako subsydjum dla spółki z innych funduszy wydano 10.000 zł. Poza to dużo robót wykonano sposobem szarwarkowym. Przy robotach tych znaleźli zatrudnienie nietylko bezrobotni powiatu brasławskiego, lecz i około 200 bezrobotnych z Wilna, przysyłanych przez PUPP.

Roboty melioracyjne na terenie całego powiatu brasławskiego z ramienia Urzędu Wojewódzkiego Wileńskiego prowadzi inż. Brunon Wiszniewski.

Cesarz Abisynji

Negus abisyński w otoczeniu dworu. Jest to jedno z ostatnich zdjęć władcy Etiopii.

Przed dwudziestu laty

22 września jest pamiętny w dziejach szkolnictwa polskiego w naszym kraju, gdyż w dniu tym przed dwudziestu laty odbyły się pierwsze lekcje w dwóch obecnie istniejących gimnazjach — męskim im. Kr. Zygmunta Augusta i żeńskim im. Elizy Orzeszkowej.

Przed tą datą polskich szkół średnich w Wilnie nie było, wyjątek stanowiła szkoła p. Maciejewiczowej, w której oficjalnie językiem wykładowym był rosyjski, a faktycznie posługiwano się przeważnie polskim.

Gdy wojska niemieckie w r. 1915 zbliżyły się do Wilna, społeczeństwo polskie uważało, iż Niemców należy postawić wobec faktu dokonanej istnienia jawnych szkół polskich. Powstał więc Komitet Edukacyjny z dr. Węslawskim i prof. Kościółkowskim na czele. Komitet miał objąć kierownictwo nad oświatą polską w Wilnie, a nawet na terenie całej okupacji niemieckiej.

Równocześnie Stowarzyszenie Nauczycielek i Wychowawczyń (obecnie Stowarzyszenie Nauczycielstwa Polskiego) z inicjatywy p. Rodziwiczowej i prof. Kościółkowskiego, chcąc dać możność dalszej nauki młodzieży, kształcącej się w szkołach średnich rosyjskich i w szkole p. Maciejewiczowej, postanowiła zorganizować tak zwane „Leczenie Zbiorowe“ z językiem wykładowym polskim, osobno dla chłopców, osobno dla dziewcząt. Był to zakątek późniejszych gimnazjów im. Kr. Zygmunta Augusta i im. E. Orzeszkowej. W tym samym czasie studenci Polacy, znajdujący się w Wilnie, przygotowywali otwarcie gimnazjum koedukacyjnego, któremu nadają miano im. Joachima Lelewela.

Po wkroczeniu wojsk niemieckich wszystkie, dotąd istniejące jako tajne, szkoły polskie powszechne i trzy średnie rozpoczęły normalną pracę. Kierownikiem obu szkół „Stowarzyszenia Nauczycielstwa Polskiego“ zostaje prof. Kościółkowski, a Rada Pedagogiczna jest wspólna.

W roku 1918 gimnazjum im. J. Lelewela oddaje się również pod kierownictwo „Stowarzyszenia Nauczycielstwa Polskiego“, które w ten sposób posiada już trzy gimnazja.

Chociaż „Komitet Edukacyjny“ ujawnił się wobec władz niemieckich jako instytucja, kierująca szkołami polskimi, to jednak Niemcy rozciągają ścisłą kontrolę nad szkołami powszechnymi i wizytują szkoły średnie.

Taki stan rzeczy trwał do stycznia 1919 r., t. j. do okupacji bolszewickiej. Bolszewicy mimo krótkiego pobytu w Wilnie, również wtrącali się do spraw szkolnych i mieli zamiar przeprowadzić szereg reform, lecz na przeszkodzie im stanęło zdobycie Wilna przez wojska Marszałka Piłsudskiego w kwietniu 1919 roku.

Następnie te trzy gimnazja w dalszym ciągu, jako własność „Stowarzyszenia Nauczycielstwa Polskiego“ przetrwały czasy Zarządu Cywilnego Ziem Wschodnich, przez który zostały częściowo upaństwowione w dniu 1 stycznia 1920 roku, następnie czasy okupacji litewskiej w 1920 roku, wreszcie czasy Litwy Środ-

kowej, która je znowu częściowo upaństwowiła w dniu 1 lipca 1921 roku. Gdy zaś sejm wileński uchwalił połączenie Litwy Środkowej z Polską, gimnazja zostały całkowicie upaństwowione 1 lipca 1922 r., jako trzy niezależne od siebie szkoły, a mianowicie im. Kr. Zygmunta Augusta, im. Elizy Orzeszkowej i im. Joachima Lelewela.

Dopiero w roku 1933 Ministerstwo WR. i OP. zarządziło połączenie gimnazjów im. Kr. Zygmunta Augusta i J. Lelewela pod kierownictwem dyr. J. Żelaskiego, który od początku istnienia gimnazjów „Stowarzyszenia Naucz. Polskiego“ był z nimi związany, narazie jako nauczyciel, a potem jako dyrektor.

TEATR NA POHULANCE

Dziś o godz. 8.00 w., ceny zwyczajne

Wszystkie prawa zastrzeżone

Dodatkowe kredyty na zatrudnienie bezrobotnych

Jak się dowiadujemy, Fundusz Pracy, wobec wyczerpania kredytów na roboty inwestycyjne, przynależne zarządowi miasta i niektórym wydziałom powiatowym w woj. wileńskim dodatkowe, cho-

ciaż drobne stosunkowo, kredyty na kontynuowanie rozpoczętych robót.

Kredyty te mają na celu przedłużenie zatrudniania bezrobotnych.

Nowy kierownik wileńskiego oddz. PAT-a

Na miejsce ś. p. Franciszka Czakięgo, który, jak wiadomo, przed kilku dniami zmarł w Wiedniu, wileński oddział PAT. obejmie p. Karoliński, dotychczasowy kierownik oddziału PAT-a w Toruniu.

Inspekcje Straży Pożarnych wojew. wileńskiego

Wezase od 18 do 20 bm. Inspektor Okręgu Wojewódzkiego Zw. Straży Pożarnych R. P. p. Fr. Piątko przeprowadził na terenie powiatu wileńskiego szereg doradczych inspekcji Straży Pożarnych mających na celu sprawdzenie gotowości bojowej i wyszkolenia Oddziałów Straży.

Na wileńskim bruku

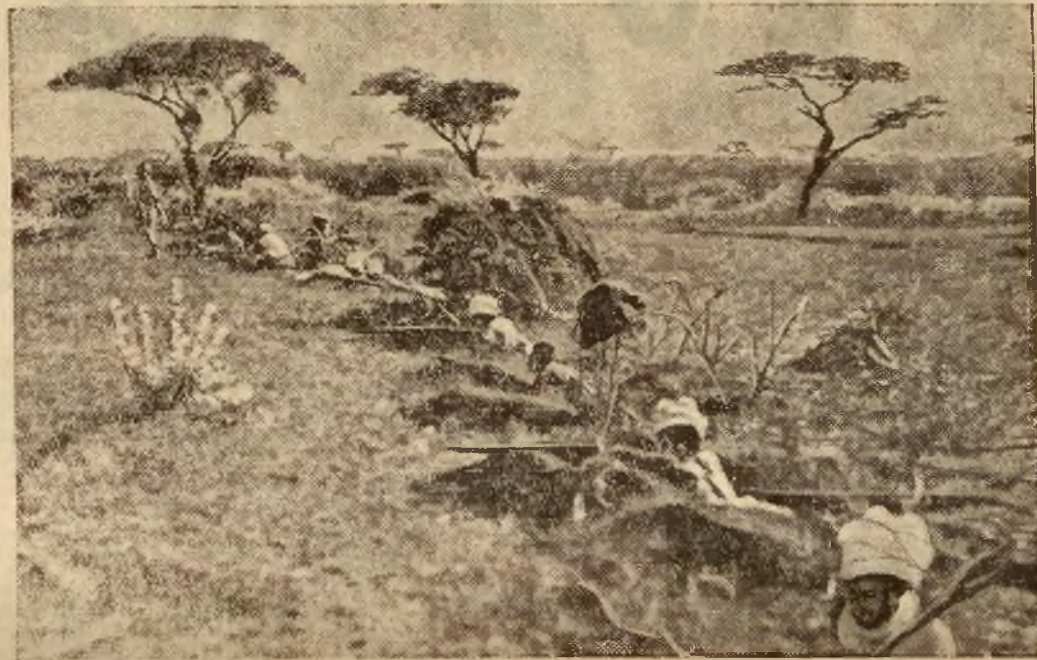
STRZAŁ NA ULICY.

Gdy opary alkoholowe uderzą do głowy człowiek nie zdaje sobie sprawy z tego co czyni. Wszystko mu się wydaje logiczne.

W takim położeniu znalazł się wczoraj nad ranem emerytowany urzędnik państwowy p. Dzierdziejewski, gdy w promieniach rozpoczynającego się dnia chwytając krokami opuścił podwoje jednej z restauracji przy przynajmniej ulicy miasta.

— Taksówka-a-a-a...
Pan Dzierdziejewski z trudem wgramolił się do taksówki, siadając obok szofera. Gdy szofer puścił maszynę w ruch p. Dzierdziejewski skłonił się do głowy, że powinien sam kierować autem i zażądał kierownicy. Szofer uparł się.

Lecz p. Dzierdziejewski miał myślał ustąpić. Usiłował siłą odebrać szoferowi kółko. Po między pasażerem a kierowcą wywiązała się walka, która zważyła posterunkowego. Na widok interwenjującego posterunkowego p. Dzierdziejewski rozłożył się nie na żarty. Wydobyl rewolwer i wymierzywszy w posterunkowego poślagnął cyngiel. Na szczęście kierowca w

W ostatnich dniach obserwowano we Wschodniej Afryce silne przesunięcia oddziałów włoskich ku granicy abisyńskiej. Na zdjęciu — włoskie oddziały złożone z krajowców, podczas ćwiczeń.

Zgon wybitnego działacza żydowskiego

20 bm. zmarł w Wilnie inż. Arkadiusz Kremer, jeden z niewielu żyjących jeszcze założycieli Bundu i jeden z pionierów pierwszego zjazdu socjal-demokracji rosyjskiej.

Zmarły w czasach niewoli często spotykał się z Józefem Piłsudskim, od którego otrzymywał odpowiednią literaturę dla Bundu. Pogrzeb odbędzie się w niedzielę o godz. 15 z lokalu bundowskiego przy ul. Zawalnej.

RADJO WILNO

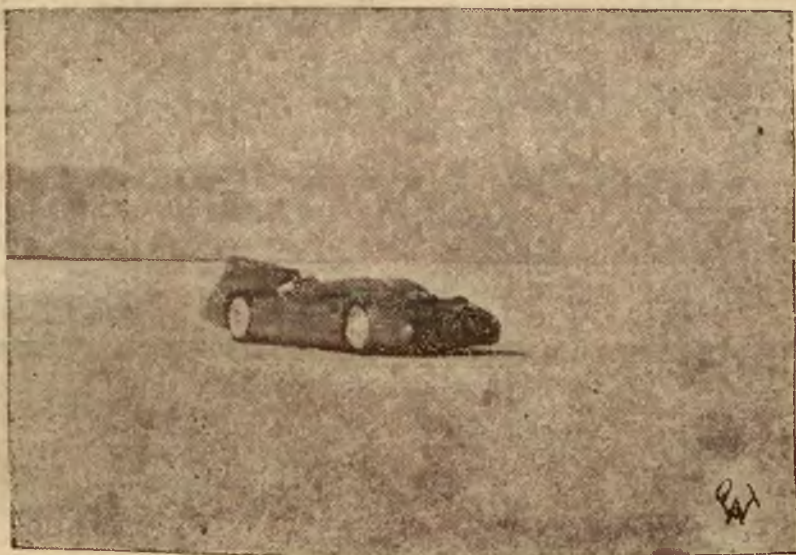
SOBOTA, dnia 21 września 1935 r.

6.30: Pieśń; 6.30: Pobudka do gimnastyki; 6.34: Gimnastyka; 6.50: Muzyka; 7.20: Dziennik poranny — muzyka; 7.50: Program dzienny; 7.55: Przegląd rolniczy; 8.00: Audycja dla szkół; 8.10: Transmisja z Gen. Dyr. Loterii Państwowej — ciągnięcie głównej wygranej — miliona złotych; 8.25—11.57: Przerwa; 11.57: Czas; 12.00: Hejnat; 12.03: Dziennik połudn.; 12.15: Koncert kameralnej orkiestry; 13.25: Chwilka dla kobiet; 13.30: Muzyka z płyt; 15.00: Recytacja; 15.15: Codzienny odcinek powieściowy; 15.25: Życie kulturalne miast; 15.30: Koncert; 16.00: Lekcja francuskiego; 16.15: Utwory na fortepian; 16.30: Skrzynka techniczna; 16.45: Cała Polska śpiewa; 17.00: Przyrost ludności (odczyt); 17.15: Nowości z płyt; 17.45: Świat naszych zwyczajów; 17.50: Miasta i miasteczka; 18.00: Sluchowisko dla dzieci; 18.30: Program na niedzielę; 18.40: Bach na flecie; 19.00: Przegląd prasy rolniczej; 19.10: Książka o Norwidzie d-ra Arcimowicza w omówieniu prof. Cywińskiego; 19.25: Koncert reklamowy; 19.35: Sport; 19.50: Pogadanka aktualna; 20.00: Koncert orkiestry radiowej; 20.45: Dziennik wieczorny; 20.55: Obrazki z Polski Współczesnej; 21.00: Audycja dla Polaków z zagranicy; 21.30: „Wesoła Syrena“; 22.00: Koncert orkiestry Polskiego Radja i śpiew Mossakowskiego; 23.00: Komunikat meteorologiczny; 23.05—24.00: Koncert

NIEDZIELA, dnia 22 września 1935 r.

9.00: Sygnal czasu i pieśń; 9.05: Gazetka rolnicza; 9.15: Muzyka; 9.40: Dziennik poranny; 9.50: Program dzienny; 10.00: Transmisja nabożeństwa. Po naboż. Z polskiej literatury skrypcowej; 11.57: Czas; 12.00: Hejnat; 13.33: Życie kulturalne miasta i prowincji; 12.15: Poranek muzyczny; 13.00: Sluchowisko p. t. „Król jeleń“; Dalszy ciąg poranku muzyczny; 14.00: Dado — nowela Bruno Szulca; 14.20: Koncert żyweń; 15.00: Audycja dla wszystkich „Jak się to u nas mówi“; 15.35: „Na gruncie“ — słuch. wiejskie; 16.00: Jak się uczył Stephenson; 16.15: Miniatury kwartetowe; 16.45: Cała Polska śpiewa; 17.00: Muzyka taneczna; 17.40: Migawki regionalne; 18.00: Recital Fort. M. Jonasówny; 18.30: Sluchowisko „Dziwny sen pana Łukasza“; 19.00: Program na poniedziałek; 19.10: Koncert reklamowy; 19.20: Wileńskie wiad. sportowe; 19.25: Dawne pieśni polskie; 19.45: Co czytać? 20.00: Koncert w wyk. orkiestry symfonicznej Polskiego Radja; 20.45: Wyjāti z pism Józefa Piłsudskiego; 20.50: Dziennik wieczorny; 21.00: Na wesołej lwowskiej fali; 21.30: Podróżujemy — feljton; 21.45: Wiadomości sportowe; 22.00: Muzyka taneczna; 23.00: Komunikat meteorologiczny; 23.05: Muzyka taneczna.

Nowy rekord światowy Campbella

Słynny automobilista Campbell osiągnął na swym „Niebieskim Ptaku“ szybkość 480 km. na godzinę, ustanawiając nowy rekord światowy. Na zdjęciu — „Niebieski Ptak“ podczas rekordowej jazdy po dnie wyschniętego jeziora w stanie Utah.

KRADZIEŻ W BETONIARNI MIEJSKIEJ.

Jeszcze w styczniu b. r. policja została zalarmowana wiadomością o włamaniu do betoniarni miejskiej. Złodzieje skradli pasy tranzmisyjne, których wartość określona została przez Zarząd Miejski na 4 tysiące zł.

Przez długie miesiące policja nie mogła natrafić na trop sprawców tego włamania. Dopiero ostatnio wykryto kradzież. W jednej z melin złodziejskich znaleziono 4 pasy transmisyjne.

Skazanie komunistów

Sąd apelacyjny rozpoznał onegdaj sprawę 30. letniego rękawicznika M. Burgina oraz 20 letniej Jochy Bułańskiej oskarżonych o działalność wywołową. Akt oskarżenia zarzucał im przynależność do partii komunistycznej i aktywną pracę agitatorską.

Podczas rewizji w ich mieszkaniach (oboje mieszkali w przyległych pokojach) w zwo-

jach nieznaleziono większą ilość ulotek komunistycznych, bibułę propagandową, okólniki i t. d.

Sąd okręgowy skazał Burgina na 5 lat, a jego współniczkę na 2 i pół roku więzienia. Od wyroku tego złożyli apelację zarówno oskarżeni jak i prokurator, który domagał się podwyższenia kary dla Burgina do 8 lat a dla Bułańskiej do 5.

Sąd apelacyjny zatwierdził wyrok sądu okręgowego.

KRONIKA

Sobota 21 Wrzesień
 Dziś: Mateusza Ap.
 Jutro: Tomasza B. W.
 Wschód słońca—godz. 5 m. 03
 Zachód słońca—godz. 5 m. 21

Spostrzeżenia Zakładu Meteorologii U. S. B w Wilnie z dnia 20.XI. 1935 r.

Ciśnienie 755
 Temperatura średnia + 14
 Temperatura najwyższa + 17
 Temperatura najniższa + 11
 Opad ślad
 Wiatr południowo - zachodni
 Tendencja spadek, następnie wzrost
 Uwagi, chmurno, przelotne deszcze.

— **Przewidywania pogody.** Do wieczora 21 bm. Pogoda o zachmurzeniu zmiennym, miejscami przelotne deszcze.

Temperatura bez większych zmian, umiarkowane chwilaми porywiste wiatry z kierunków zachodnich.

DYŻURY APTEK.

Dziś w nocy dyżurują następujące apteki: Jundziłta (Mickiewicza 33); Narbuta (Sw. Józefa 2); Turgieła (Niemiecka 15); Kaca (Piłsudskiego 30). Ponadto dyżurują wszystkie apteki na przedmieściach prócz Snipiszek.

RUCH POPULACYJNY.

— **Zarejestrowane urodziny:** 1) Słacjewski Czesław; 2) Szrykiewicz Nisim; 3) Salkowska; 4) Gajpewski Romulad; 5) Gołubiewówna Marja.

— **Zasłobiny:** 1) Wilczewska Hipolit — Romanowska Teodora; 2) Ródziewicz Jerzy — Błazsówna Józefa; 3) Szmukler Abram — Szejnówna Chaja; 4) Żarnowski Piotr — Krawczykówna Weronika; 5) Łabanowski Adam — Koźlakowska Helena; 6) Suszyński — Oleszkiewiczówna Janina; 7) Pozlewko Józef — Raczycycka Marja.

— **Zgony:** 1) Bloch Izrael, lat 79; Ziniewiczowa Jadwiga, lat 60; 3) Bak Sora, lat 66; 4) Jarmołowicz Józef, dozorca, lat 78.

PRZYBYLI DO WILNA

Do Hotelu „Georges”: Znaniecki Tadeusz z Warszawy; ppłk. Rażiszewski Władysław z Warszawy; Lührzyńska Mirka z Warszawy;

Bitner-Glindzicz Adolf, ziemianin maj, Kwaterny; Goryniowski Mieczysław, ziemianin maj, Siecków; Radwan-Okusko Aleksander, ziemianin maj, Iłów; mjr. Szychowski Józef z Warszawy; mjr. Mrówka Adam z Warszawy.

MIEJSKA.

— **Zmiana miejsca przystanku autobusowego.** Z dniem 20 września r. b. przystanek linii autobusowej nr. 3, znajdujący się przy ul. Gołębkiej został przeniesiony na róg ul. Antokolskiej i Nowo-Borowej.

— **Roboty kanalizacyjne.** Magistrat przyjął do budowy kanału murowanego na ul. Rajskiej. Jednocześnie roboty kanalizacyjne podjęte zostały na ul. Słowiańskiej.

— **Regulacja ulicy Rossa** dobiega już końca, obecnie rozpoczęte już zostały roboty ziemne na ulicy Piwnej. Poziom ulicy tej zostanie wydłużone, jezdnia zaś i chodniki będą poszerzone.

ADMINISTRACYJNA.

— **Starosta grodzki w trybie administracyjno-karnym ukarał** grzywną w wysokości zł. 50 z zamianą na trzy dni aresztu Szejnę Krzywiską (Kwaszelnia 11) za apulsantarny stan posesji.

Jana Gorbaczewskiego (Piwna 7) i Edwarda Uziągę (Niedźwiedzia 26) grzywnami w wysokości zł. 15 z zamianą na 5 dni aresztu za bójkę na ulicy oraz

Sylwestra Niemirowicza (Piwna 6) grzywną w wysokości zł. 10 lub trzema dniami aresztu za opilstwo.

PRASOWA.

— **Konfiskaty.** Starosta grodzki zarządził zajęcie czasopisma „Dziennik Wileński” nr. 259 z dnia 20 bm. i „Owens Kurjer” nr. 219 z dnia 20 bm. za zamieszczenie nieprawdziwych wiadomości zawierających przestępstwo przewidziane w artykule 170 k. k. (rozszerzenie nieprawdziwych wiadomości, mogących wywołać niepokój publiczny).

SPRAWY SZKOLNE.

— **Dwudziestolecie gimnazjum im. El. Orzeszkowej, im. Kr. Zygmunta Augusta i Joachima Lelewela.** Dyrekcje wyżej wymienionych gimnazjów podają do wiadomości byłych pracowników i wychowanków, iż odbędą się: 1) (nabo-

AUDYCJA DLA DZIECI

SŁUCHOWISKO RADJOWE W SOBOTE 21. IX. O GODZ. 18.00

żęństwo dziękczynne w kaplicy Ostrej Bramy dziś o godzinie 10, 2) mabożeństwo żałobne za dusze zmarłych nauczycieli i uczniów w kościele św. Teresy w dniu 23. IX. — Pnaddo gimnazjum im. Kr. Zygmunta Augusta organizuje w dn. 22. IX — 29. IX wystawę, którą można zwiedzić w niedzielę od godz. 10 do 14 i w dni powszednie od godz. 14 do 17. Osobne za proszenia nie będą rozsyłane.

ZE ZWIĄZKÓW I STOW.

— **Z Komitetu Tygodnia Twa Budowy Szkół Powszechnych.** 18 bm. o godz. 17 odbyło się pierwsze posiedzenie sekcji Komitetu Tygodnia, celem ustalenia programu prac przygotowawczych. Sekcja pod przew. p. Makarewicz postanowiła urządzić w „Tygodniu” trzy imprezy: wielki, przeznaczony dla szerokich mas społeczeństwa dancing z atrakcjami, zakontraktować dobry film dla młodzieży na okres „Tygodnia” oraz urządzić mistrzostwa lekkoatletyczne młodzieży szkolnej. Sekcja finansowa pod przew. p. Kondratowiczówny postanowiła przeprowadzić zbiórkę wieczną i w lokalach, sekcja zaś propagandowo-prasowa pod przew. p. Arcimowicza opracowała program kampanii reklamowej „Tygodnia” (prasa, radio, kina, odczyty, afisze, pochód propagandowy i t. p.). W dniu 21 b. m. (sobota) o godz. 17 odbędzie się w gmachu Państwowego Gimnazjum im. J. Słowackiego zebranie wszystkich sekcji Komitetu, a w poniedziałek 23 b. m. o godz. 18-ej zebranie członków Komitetu organizacyjnego dancingu (lokal — jak wyżej).

Teatr i muzyka

TEATR MIEJSKI NA POHULANCE.

— Ostatnie występy M. Maszyńskiego. Dziś w sobotę dnia 21 bm. o godz. 8 wiecz. jedno z ostatnich przedstawień doskonałej komedji „Wszystkie prawa zastrzeżone”, na której publiczność żywo reaguje dzięki dobrze zgranemu zespołowi z Marjuszem Maszyńskim w roli głównej.

Ceny zwyczajne.

— **Jutrzejsza popołudniówka.** Jutro, w niedzielę dnia 22 IX. o godz. 4 dana będzie przedstawienie popołudniowe komedji w 3-ach aktach „Wszystkie prawa zastrzeżone” — z Marjuszem Maszyńskim w roli głównej.

— **Pożegnalny koncert Jaminy Kulczyckiej.** We wtorek dnia 24 bm. (o godz. 8 wiecz.) w Teatrze na Pohulance odbędzie się koncert pożegnalny Jaminy Kulczyckiej. Koncert wypełnią arje operowe, operetkowe, i pieśni. Ceny zwyczajne. Kupony i zniżki — nieważne.

TEATR MUZYCZNY „LUTNIA”.

— „Skowronek” Lehara. Dziś po cenach znizonych ukaże się pełna nastroju i czarownych melodii op. Lehara „Skowronek” świetnie grana przez cały zespół z Bestami i Nochowiczówną na czele. Wielkiemu powodzeniem cieszą się również tańce z udziałem Martówny i Giesielskiego. Ceny znizone.

— **Popołudniówka niedzielna w „Lutni”.** Jutro o godz. 4 pp. grana będzie op. Lehara „Skowronek” po cenach znizonych.

— **Mieczysław Kochanowski** — dyrektor orkiestry teatru „Lutnia”, powrócił z Krynicy i rozpoczął pracę nad wystawieniem nowych operetek.

— „Holenđerka”. Oto tytuł świetnej i pełnej humoru op. E. Kalmana, którą wystawia reżyser K. Wyrwicz. Wichrowski. Premiera w końcu przyszłego tygodnia.

— **Zniżki do teatru „Lutnia”.** Zniżki 250% do teatru „Lutnia”, wydawane są organizacjom, związkom i stowarzyszeniom kulturalno-społecznym, codziennie od 10 do 1-ej w administracji Teatru.

TEATR „REWJA”.

Dziś w sobotę 21 września przedostatni dzień „Rwolucja francuska”, którego kulminacyjnym punktem jest tytułowa pantomina, inscenizacja „Dziewczę z gór” sketch „Duchy” i szereg występów solowych w wykonaniu Basii Relskiej, Zejmówny, Szomańskiej, Ostrowskiej, Gronowskiej, Jaksztasa i Czerwińskiego. W poniedziałek nowy program.

Początek przedstawień o godzinie 6 min. 30 i 9-ej.

Film, który porwie widzów!

WALC WIOSENNY

Muz. Johana Straussa. W rol. gl.: **Szöke Szakall, Hans Thimik** oraz ulub. Wlednia **Adelle KERN.** Film śpiewany i mówiony w dialekcie wiedeńskim—wkrótce w kinie **HELIOS**

Dziś początek seansów o godz. 12-ej.

PAN LEGJON NIEUSTRASZONYCH

W roli głów. **Wallace BEERY.** Nad program: NOWOŚCI! Po raz 1-szy na ekranie **kolorowy 2-aktowy** dodatek p. t. **Wesoły biegun.**

CASINO | Otwarcie sezonu! Dziś początek seansów o godz. 12-ej. Film dla wszystkich! Przebój godny podziwu! Najwybitniejszy film ostatnich lat

SEQUOIA

Przepiękny dodatek kolorowy oraz aktualja „Pata” jako nadprogram

W roli tytułowej **Jean Parker.** Zadziwiający arcydzieło, zupełnie nowe, oryginalne i niezwykłe, które łączy w sobie najwyższą sensację, patos, komizm, potęgę, atrakcyjność i piękność

HELIOS | Początek seansów o godz. 2-ej

IWAN MOZZUCHIN

Dziś! Dawno nie widziany, najgłośniejszy gwiazdor ekranu
Tania FEDOR **Noc Karnawałowa**
 w najnow. kreacji
 Reż. Al. Woikow. Prod. Jermolajew. — NADPROGRAM: Aktualja. — Seanse 4, 6, 8 i 10 15

ŚWIATOWID | Dziś otwarcie sezonu

Antek Policmajster

rozśmieszającą do lez polską dźwiękową **satyrą** filmową p.t. Kapitalne dowcipy! Pociężne sytuacje! Przebój. piosenki!

OSNYSKO | D Z I S I Wielka sensacja detektyw p. t.

MORD W TRINITAD

W rolach głównych: **Heather Angel, Nigel Bruce i Victor Jory.**
 Nad program: **DODATKI DŹWIĘKOWE.** — Początek seansów codziennie o godz. 4-ej pp.

Teatr Muzyczny „LUTNIA”
 Dzisiaj o godz. 8,15 wiecz.
SKOWRONEK
 Ceny znizone

Zapowiedź

Podaje się do ogólnej wiadomości, że 1) komisarz ziemski Władysław Hlawrykiewicz, kawaler, zamieszkały w Postawach, syn zmarłego Władysława Antoniego Hlawrykiewicza, ostatnio zamieszkałego w Kijowie — Rosja i tegoż małżonki Eugenji Marji z Einontów, zamieszkałej w Postawach. 2) Janina Brzostowska, panna, zamieszkała w Gierłozie Polskiej, pow. lubawski, córka agronoma Józefa Brzostowskiego i tegoż małżonki Stanisławy z Kontowców, zamieszkałych w Postawach chcą zawrzeć związek małżeński.
 Obwieszczenie zapowiedzi nastąpi winno w Gierłozie Polskiej w Postawach.
 Bożental, dnia 14 września 1935 r.
 Urzędnik stanu cywilnego **KALINGWSKI**

ANNETTE RABINOWICZ
 Nauczycielka angielskiego i francuskiego (Sorbonne — Cambridge) powróciła.
 Udziela lekcji systemu „Linguafranca”. Grupy indywidualne. Zamkowa 18 m. 8. (Wejście od ul. Sw. Michalskiej 2).

Języka włoskiego
 perfect w słowie i piśmie wyucza w bardzo szybkim czasie i tanio młody człowiek z akademickim wykształceniem. Informacje: tel. 3 80 codziennie między 8—11 i 17—19

Do sprzedania
 MASZYNA DO SZYCIA firmy „Singer”, prawie nowa, gabinetowa ul. Sw. Mikołaja 7 m. 1

Doży lokal
 10—12 pokoi nadający się na szkołę, fabrykę i inne przedsiębiorstwa do wynajęcia.
 Jakoba Jasmieńskiego 16
 Dowiedzieć się m. 21

DO WYNAJĘCIA
 lokale, składające się z 3-ch i 4-ch pokoi ze wszelkimi wygodami. Dowiedzieć się w domu nr. 22 przy ul. Mickiewicza u dozorcy, lub tel. 12-25 w godz. 8—2 i od 5—8

MIESZKANIE
 odremontowane, eleg. 3 duże pokoje i kuchnia, ciepłe, słoneczne, z łazienką i komfortem. Popławska 28—1

Potrzebny
 fryzjer męski ul. Gedyminowska 31 Zakład Fryzjerski

Przybłąkał się
 pies gończy w okolicach m. Krewa. Do odebrania u plut. Rengwelskiego, — Mołodeczno, Dąbrowskiego 4

DO NAUKI krawiectwa damskiego — oddam dziewczynkę b. zdolną i chętną do pracy, w r. bież. ukończyła 7 klas. szkołę powsz. z nagrodą za najlepsze postępy. Łaskawe oferty nadsył. do admin. „Kurjera W.” pod „Krawcowa”

Do sprzedania
 3-ch miesięczny wyżej. Piłomont 2 — 4 Oglądać można od 15 do 18-ej.

DOKTOR MED. J. PIOTROWICZ-JURCZENKOWA
 Ordynator Szpitali Świątecznych
 Choroby skórne, weneryczne, kobiece
 Wileńska 34, tel. 18-66
 Przyjmuje od 5—7 w.

DOKTOR Blumowicz
 Choroby weneryczne, skórne i moczolciowe
 Wielka 21, tel. 9-21
 Przyjm. od 9—1 i 3—6

AKUSZERKA Marja Laknerowa
 Przyjmuje od 9 — 7 w. ul. J. Jasińskiego 5 — 20 róg Ofiarnej (obok Sądu)

AKUSZERKA Smałowska
 przeprowadziła się na ul. Wielką 10—4
 także gabinet kosmetyczny, usuwania zmarszczki, brodawki, kurczaki i węgry

AKUSZERKA M. Brzezina
 masaż leczniczy i elektryzacje
 Zwierzyniec, T. Zapa., na lewo Gedyminowską ul. Grodzka 27

Maszynistka
 POSZUKUJE POSADY
 jak również może być zaangażowana do biura na terminową pracę, wykonując różną pracę w domu po b. niskich cenach. Łaskawe oferty do adm. „Kurjera Wileńskiego” pod „Maszynistka”

REDAKCJA i ADMINISTRACJA: Wilno, Bisk. Bandurskiego 4. Telefony: Redakcji 79, Administr. 99. Redaktor naczelny przyjmuje od g. 2—3 ppoł. Sekretarz redakcji przyjmuje od g. 1—3 ppoł. Administracja czynna od g. 9 1/2—3 1/2 ppoł. Rękopisów Redakcja nie zwraca. Dyrektor wydawnictwa przyjmuje od g. 1—2 ppoł. Ogłoszenia są przyjmowane: od godz. 9 1/2—3 1/2 i 7—9 wiecz. Konto czekowe P. K. O. nr. 80,750. Drukarnia — ul. Bisk. Bandurskiego 4. telefon 3-40.
 CENA PRENUMERATY: miesięcznie z odnośnikiem do domu lub przesyłką pocztową i dodatkiem książkowym 3 zł., z odbiorem w administr. bez dodatku książkowego 2 zł. 50 gr., zagranicą 6 zł.
 CENA OGŁOSZENI: Za wiersz milimetr. przed tekstem — 75 gr., w tekście 60 gr., za tekst. 30 gr., kronika redakc. i komunikaty — 60 gr. za wiersz jednoszp., ogłosz. mieszkani. — 10 gr. za wiersz. Do tych cen dolicza się za ogłoszenia cyfrowe i tabelaryczne 50%. Dla poszukujących pracy 50% zniżki. Układ ogłoszeń w tekście 4-ro łamowy, za tekstem 8-mio łamowy. Za treść ogłoszeń i rubrykę „nadstane” Redakcja nie odpowiada. Administracja zastrzega sobie prawo zmiany terminu druku ogłoszeń i nie przyjmuje zastrzeżeń miejsca.